

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izbija vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrť leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 6 K, za druge izvenavstrijske dežele 8 K. Koor hodi sam po nje, plača na leto samo 3 K. — Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopošilja do odpovedi. — Udje „Katoliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta šte. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta šte. 5, sprejema naročnino, inserate in reklamacije.

Za inserate se plačuje od enostopne petstertice za enkrat 18 vin, ali kar je isto, 1 kvadratni centimeter prostora stane 12 vin. Za večkratne oglase primeren popust. V oddelku „Mala naznanila“ stane beseda 5 vin. Parte in zahvale vsaka petstertica 24 vin, izjave in Poslano 36 vin. — Inserati se sprejemajo do torka opoldne. — Nezaprete reklamacije so poštnine proste.

Italijanski napad na Ljubljano.

Ze drugikrat v sedanji vojski je obiskal Italijan središče vseh Slovencev, belo Ljubljano. Prvikrat je nastopil en sam letalec ter vrgel brez učinka nekaj bomb med Ljubljano in Zalogom. Sedaj drugikrat, pretekli petek, dne 18. t. m., je bil zamišljen velikopotezen in uničujoč napad na Ljubljano. Saj se je šlo Italijanom za to, da maščujejo obstreljevanje njihovega Milana, katero so naši letalci izvršili tako izborno in temeljito. Toda italijanski letalci niso rešili svojega naroda časti. Na povratku jih ni spremljala groza in strah napadenega ljudstva, ampak posmeh in veselje, ker se je napad popolnoma ponesrečil. Vrhutega smo še si eno letalo vzeli z zraka, da imamo tudi italijanski vzorec.

Polet italijanskih letalcev je bil baje namenjen do Maribora in Gradca. Toda iz te moke ni bilo kruha. Sovražni letalci so se morali prej obrniti proti domu.

Naše uradno poročilo.

Podmaršal pl. Höfer pravi v poročilu z dne 19. februarja:

Včerašnje podjetje italijanskega letalnega brodivja proti Ljubljani je izpadlo klaverno. Večino letal so prisilili že na bojni črti, da so se morala obrniti; tri letala so dosegla Ljubljano in vrgla bombe blizu neke tamošnje bolnišnice in na več okoliških krajev, ne da bi dosegla kak uspeh.

Pri povratku so napadli naši letalci sovražne, in so sestrelili veliko italijansko bojno letalo vrste Caproni.

Italijansko uradno poročilo.

Italijanski generalni štab z dne 19. februarja poroča:

Včeraj dopoldne je izvršila ena naših letalskih skupin oblike Caproni napad na Ljubljano. Drzni letalci so dospeli kljub temu, da jih je zasledoval ogenj številnih obrambnih baterij in kljub temu, da so jih sovražne letalske skupine napadale, srečno na svoj cilj. Skozi proge oblakov so se spustili na mesto ter vrgli nekaj tucatov granat, min in bomb. Eno izmed Capronijevih letal je napadlo šest avstrijskih letal, obkolila so letalo ter ga prisilila, da se je spustilo

na sovražnem ozemlju na tla. Ostali so se nepoškodovani vrnili srečno v naše vrste.

Poročilo našega vojno-časnikarskega stana.

Veliko zasnovani italijanski poizkus, maščevati se za bombardiranje Milana iz zrakoplovov, se je klaverno ponesrečil. Dne 18. t. m., ob 9. uri zjutraj je bilo naznanjeno, da se čez Gorico bliža sovražna zrakoplovska skupina. Takoj se je dvignilo nekaj c. in kr. letal v zrak in obrambni topovi so streljali. Od osmih italijanskih letal se je moralo pet vrniti že pri Gorici, trije so izginili v gosti megli ter so bili šele nad Postojno in Vrhniko zopet videti.

Ob 9. uri dopoldne se je razletela prva bomba v ljubljanskih ulicah ter napravila luknjo. Tri druge bombe so imele ravno tako malo učinka. Dve bombi sploh nista eksplodirali.

Velika sreča je bila, da bomba, ki so jo vrgli v bližini neke rezervne bolnišnice, ni zadela poslopja. Sovražni letalci so izginili nato v smeri proti Zalogu in Savlam ter vrgli v vsakem teh krajev nekaj bomb, ki pa tudi niso napravile škode.

Ko so se italijanski letalci vračali, so zadeli nad Vipavsko dolino na devet avstro-ogrskih letal v zraku, namreč tri letala oblike Fokker in pet dvokrovnikov. Nasproti tej premoči se je sovražna skupina razkropila. Eno sovražno letalo je skušalo priti hitro na varno preko Opčine, drugo preko Postojne. Napadli smo jih in zasledovali. Tretje letalo, za boj opremljen velik Caproni, smo pri Mirni zbili na tla. Od obeh italijanskih stotnikov, ki sta se nahajala v letalu, je bil opazovalec ubit, vodjo pa smo živega ujeli.

Proti 11. uri dopoldne je došel tretji letalec preko Britofa in Godovica pri Idriji in Vrhniku nad Ljubljano. Od bomb, ki jih je vrgel, je eksplodirala ena pred staro sladkorno tvornico, tako da je veliko šip tega poslopja popokalo. Dva konja sta bila od drobecv zadeta in tudi sicer je bilo malo škode. To je edini uspeh veliko zasnovanega maščevalnega izleta.

Prvi obisk Ljubljane.

„Slovenec“ opisuje italijanska letalska obiska dne 18. t. m. nekoliko natančneje. O prvem, zjutrajnjem obisku pravi:

Meglina plast je bila nad Ljubljano in okolico, nad njo so krožila tri italijanska letala in metala so

bombe, povsod z laško srečo. Celo strahu niso nika-kega povzročili. Svojo srečo je poizkušal eden laških letalcev že okoli 8. ure zjutraj ter je v presledkih s-puščal bombe do četrť na 10. uro dopoldne. Okoli četrť na 10 je priletel nad neko vojaško rezervno bolnišnico. Bomba je padla pred bolnišnico, kake 3 metre daleč od stene poslopja in je izkopala 1 m globoko in kaka 2½ m v premeru široko jamo, zračni pritisk je pobil eno okno v prvem nadstropju, v pritličju in pa okna v kavarni in v drugem nadstropju sta ostala cela. Ko je letalec vrgel to bombo, se je obrnil in vrgel nekoliko proč od tega kraja tri bombe. Dve bombi sta padli tik ob zidu neke hišice v razdalji kakih 5 m druga od druge, izkopavši 3 m široki in 1 m globoki jami. Poškodovali sta nekoliko hišni zid in streho in premetali orodje v podstrešjih. Na streho sta vrgli polno prsti. Tretja bomba je padla na tistem potu, kakih 12 m proč od prvih dveh. Izkopala je takisto jamo, a ni napravila nobene škode. Ranjen ali ubit ni bil nihče. Čudežno je bilo, da je edini možki, ki je bil doma pri zgoraj omenjeni hišici, sekal drva komaj 3 m od mesta, kamor je udarila bomba, a se mu ni zgodilo prav nič. Le sekira mu je padla iz rok, a menda od hipnega strahu. Letalec je vrgel razven teh še nekaj bomb, eno na neki oddaljeni cesti, ena pa je padla v Ljubljano, nekaj jih je pa vsul na železnico. Ljubljancem je ta novost pognala vun na ceste. Vse je letelo gledat, kaj je napravila onemogla laška jeza. Nihče se ni skrival, dasi se je vedelo, da nad meglo preko Ljubljane še vedno krožijo laški letalci. Strahu nismo nikjer opazili, previdnost pa bi seveda priporočali.

Drugi obisk Ljubljane.

Okoli opoldneva istega dne 18. t. m. je solnce razpršilo meglo in je veselo posijalo na ljubljanske ceste. Pozdravljalo je belo Ljubljano, katere prebivalstvo se je danes s svojo občudovanja vredno mirnostjo zopet odlikovalo v teh težkih časih. Opoldanski zvonovi so zapeli, med glas zvonov pa so se naenkrat vmešali ostri streli naših letalskih opazovalnic. V modrem zraku se je zasvetil, obsijan od solnca, laški aeroplan, na katerem je bilo dobro opaziti laška trobojnica. Mirno je plul nad Ljubljano, obstreljevan od naših topov. Vse ulice so bile polne občinstva, ki je zasledovalo polet. Naenkrat ostro piščanje v zraku — nato pok. Letalec je meril na staro cukrarno, bomba je pa padla ob zidu cukrarne, izkopala veliko jamo in pobila šipe v kantini. Iz vojnega

LISTEK.

Sveži kmečki grobovi.

Jožef Draž.

V Št. Ilju v Slov. gor. je dne 16. februarja umrl 43letni posestnik, cerkveni ključar in odbornik naših društev Jožef Draž.

Rajni je bil od izbruha vojke do lanske jeseni v vojaški službi. Na Doberdobski planoti si je nalezl neozdravljivo bolezen — jetiko. Prišel je domov, a zanj ni bilo več leka. Morilni črv se je tako ugrizel v njegovo telo, da mu zdravniška veda ni mogla več pomagati.

Jožef Draž, p. d. Nemeo, je bil eden najtrdnejših stebrov slovenstva v Št. Ilju. Bil je veren, narođen, vstrajen in značajan mož. Njega ne bi bil odvrgnil od njegovega prepričanja, če bi mu obljubil sto-fisočake. Ze od nekaj je rad sodeloval pri vseh naših narodnih prireditvah, bil je mož popolnoma na svojem mestu. In kako potrebni bi nam bili v bodoče taki možje v našem Št. Ilju!

Naš Jožef je bil posebljena pridnost. Draževa kmetija je že od nekaj ena najlepših v Št. Ilju. — Rajni Jožef je bil izučen sodar ter v vsakem oziru izredno napreden gospodar.

Prvi kot žrtev vojske počiva sedaj naš nepozabni Jožef na šentiljskem pokopališču poleg svoje matere, ki je bila sestra andraževskega župnika, č. g. Ožkerla. Pogreb se je vršil v petek, dne 18. febr., ob ogromni udeležbi. Vodil ga je vlč. g. dekan Čížek ob spremstvu domačih čč, gg. duhovnikov. G. dekan mu je ob odprtem grobu govoril ginljivo slovo.

Rajni zapušča 86letnega očeta in mlado vdovo s sinčkom. V naših vrstah pa je Jožef zapustil spomin dobrega, zvestega in odkritosrčnega prijatelja. Krvavi nam srce ob misli, da našega vrliga Draža ni več; zdi se nam celo, da to ni mogoče. A Bog je tako ukrenil in njegovi sveti volji se moramo ukloniti. — Slučaj je nanesel, da je dva dni pred gospodarjem umrla pridna in zvesta Draževa dekla. En dan sta ležala gospodar in dekla skupno na parah.

Dragi prijatelj, po duhu in stanu brat, steber naše obmejne trdnjave, ki si tako zgođaj legel v hladni grob, počivaj sladko v obmejni slovenski zemlji, katero si čez vse iskreno ljubil! Na svidenje nad zvezdami!

Jožef Korman.

Dne 2. svečana t. l. je poklical Bog k sebi svojega zvestega služabnika, našega blagega očeta Jožefa Korman, p. d. Pergauer, veleposestnika na Kumnju, župnija Devica Marija v Pušcavi. Korman je umrl po nagli mučni bolezni na pijačnici v 77. letu. „Oče Pergauer so umrli“, ta glas se je bliskoma po-

raznesel po celi župniji, ko je zapel veliki zvon. Da, res, oče Pergauer je bil častitljiva oseba, ni bil samo oče Pergauerjeve hiše, ampak oče cele župnije. Bil je globoko veren, gostoljuben, radodaren, poln usmiljenja do ubogih, pri svojem lejem premoženju, in velikem posestvu pa skrajno ponižen.

Poldrugo uro daleč od cerkve na visokem Kumnju malo pod Klopnim vrhom doma, bil je vsako nedeljo prvi v cerkvi. Do zadnje nedelje nikdar ni opustil službe božje, če je le bil zdrav. Po zimi pri visokemu snegu je dal ob nedeljah, če ni bilo gazi, po dva, včasih tudi po štiri vole zapreči, da so delali tu gaz iz visokega hriba v dolino, zadi pa je šel očka Pergauer trdnih korakov s svojo družino k službi božji. V dolini pa, če ni bilo gazi, je gabal oče Pergauer sam naprej ter peljal svojo družino v cerkev.

V domači občini Kumen je bil večkrat župan, občinski svetovalec še sedaj. Bil je veliko let načelnik konkurenčnega odbora in je kot tak storil veliko dobrega za našo romarsko cerkev. Kot ubožničar je imel do vsakega reveža odprto srce in darežljivo roko. Pri vsaki priliki je segel globoko v žep, če se je šlo za cerkev, občino, šolo ali za pomoč bližnjemu brez izjeme, le za svojo osebo je bil skromen in zelo zmeren.

Sam dosmrten ud Mohorjeve družbe je naročil vsako leto za slehernega svojega služabnika Mohorske knjige, tako da je štela Pergauerjeva hiša sama

poročevalskega stana poroča „Pester Lloyd“, da je bil ondi ranjen neki deček, ki je umrl. Letalec je v bližini vrgel še eno bombo na gredice, eno pa je še vrgel za slovo na drugem koncu Ljubljane in je neznatno poškodoval neko hišo. Utis smo imeli, da je bil enkrat od naših krogel zadet, ker se je nekoliko nagnil na stran, nato se je pa hitro dvignil višje in pobegnil. Vseh bomb je bilo na Ljubljano vrženih 14, skupno na okolico pa okoli 40. Isti dan zvečer je bil zopet aviziran nek laški letalec. Tako so Lahi izpolnili obljubo, da pridejo v Ljubljano. V mescih so se sicer zaračunali, trdnih tal pa tudi to pot niso imeli pod seboj in jih na naših tleh prav nikdar imeli ne bodo!

Laški letalec nad Goriškim.

Iz Goriškega poročajo o opisanem laškem letalskem izletu:

V petek, dne 18. t. m., je bil krasen spomladanski solnčni dan. Nebo čisto in jasno brez oblaka. Bilo je jasno kot na dlani, danes ne ostanemo brez italijanskega zračnega obiska. Krog 10. ure predpoldne so se že oglasili v smeri proti Gorici naši topovi in siykast oblaki razpokajočih se šrapnelov so naznanjali kot zvesti stražarji, da se bliža v zraku sovražnik. In kmalu nato so zabrnili visoko v zraku motorji naših letal, enokrovnih in dvokrovnih oklopnih, pripravljenih za boj. Toda to pot ni bilo čelga italijanskega zračnega letalskega brodivja, ampak samo eden sovražni dvokrovnih oklopnih, francoskega sestava, in izredno velikega, naravnost orjaškega obsega, prebarvan v obliko velike italijanske trobojnice. Letel je na posameznih mestih precej nizko nad Vipavsko dolino. Štiri naša oklopna letala so ga obkrožila in pričelo se je manevriranje drznih, spretnih letalcev. A dan je bil tako poln solca kot smehljaj spomladi, in čudovito lepo so se lesketala v solnčnih žarkih krila letal, kot da bi bila posuta z biseri. In nad nami so pričele rožljati v zraku strojne puške, naše in sovražne, zrak je bil poln teh rezkih strelav. Motorji letal so neprenehoma brneli, letala so se dvigala in padala, zapuščajoč siv dim za seboj, spreminjevala smer in skušala sovražnika preleteti. Veliko sovražno letalo je bilo očitno zadeto od naših strelav, ker se je parkrat precej občutno nagnilo na stran. Sovražni letalec se je moral umakniti, neprestano zasledovan od naših letal. Bomb ni metal nikjer. Pač pa je en naš letalec proti njemu vrgel dvakrat bombe. Kmalu nato so posegli v akcijo zopet naši obrambni topovi. Ali je dosegel sovražni aeroplan svojo bojno črto, nismo mogli dognati. (Naša poročila dajo o tem dovolj pojasnila. Ured.)

Kmečke skrbi.

(Iz kmečkega peresa.)

-b- Položaj na deželi postaja dan za dnem hujši. Ko so ob začetku mobilizacije leta 1914 odšli vpoljani moški z doma, se ni mnogo poznalo. Danes, ko pa odhajajo v cesarsko službo od mnogih hiš že zadnji moški, je položaj mnogo drugačen. Uboga žena, mnogokrat slabotna in vedno bolehná, ostane s starim dedekom ali babico in majhnimi otroci sama na obširnem posestvu. Vodstvo posestva in vodstvo ter nadzorstvo družin leži sedaj večinoma povsod na šibkih ženskih ramenih. Poleg vzgoje otrok, ki je v sedanjih časih gotovo najvažnejša naloga vsake gospodinje, še imajo sedaj ženske-gospodarice skrbeti za celo vrsto drugih zadev, n. pr.: obdelovanje posestva, skrb za posle in delavce, prehrano družine, pla-

na leto 8 do 10 Mohorjanov. Naročnik je bil na „Slovenskega Gospodarja“ in na „Stražo“, odkar ta dva lista izhajata. Zvesto je prebral vsak članek teh listov in jih je znal ob danih prilikah tudi porabiti. Za to je bil pri svoji visoki starosti tudi tako podučen o sedanjih razmerah, političnih in gospodarskih, kakor bi bil šele 30 let star.

V obleki je bil priprost, v obnašanju ponižen in častitljiv, v govorjenju malobeseden, resen in moder, sovražnikov ni imel, vsak ga je visoko spoštoval. Pri raznih sejah, h katerim nikdar ni prepozno prišel, a jih tudi nikoli ni opustil, je vse gledalo na njega in se ravnalo po njegovem modrem nasvetu.

Pogreb je bil dne 5. svečana. Velika množica ljudi je prišla od vseh krajev, da mu je skazala zadnji ljubav. Pogreb je vodil vlč. g. dr. Maks Vraber, kateremu je bil rajni ujec, asistirali so čč. gg. Andrej Bračič, župnik v Lembahu, Vinko Lorenčič, župnik pri Sv. Ožboltu, Jožef Kuk, kaplan pri Sv. Lovrencu, in domači župnik. V slovo je govoril rajnemu pri odprtem grobu domači č. g. župnik. Omenjal je trdno in živo vero rajnega, slikal njegove lepe čednosti ter ga stavil vsem faranom za zgled.

Pogrešali bomo blagega očeta zelo, pozabili pa ga ne bomo nikdar. Mir in pokoj njegovi duši!

G. Z.

Ivan Sternad.

Dne 3. febr. so žalostno zapeli zvonovi prelepe braslovške župnije. Oznanovali so prežalostno vest, da je za vedno utihnil braslovski slavec: Ivan Sternad.

čevanje davkov in obresti, prodajo pridelkov in živine, nakup potrebnih gospodarskih reči, pomoč pri sedih in še stotero drugih skrbi.

V kratkem hočem podati našim vrlim gospodinjam nekaj nasvetov glede pred omenjenih zadev:

Vzgoja otrok je najvažnejša naloga, ki jo mora rešiti mati gospodinja v odsotnosti moža. In ravno v sedanjem razburkanem času nam je treba obračati posebno pozornost tej točki. Matere, gospodinje! Čuvajte svoj najdražji zaklad, svoje mlade pred pokvarjenim svetom. Hudobiji ravno sedaj evete pšenica! Toliko pohujšanja, slabega govorjenja in slabih vzgledov vidi sedaj nežni otrok in če ga skrbno materino oko ne bo dobro in vneto čuvalo, bode nesrečen otrok in mati. Pazite torej matere na svoje otroke, male in odrasle! Ne naprtite si prokletstva na se s tem, da bi zanemarjale vzgojo otrok. Dajte otroke v slovenske šole, k dobri učiteljem, naj grede otroci radi v cerkev, naj molijo za svoje očete, ki se borijo na krvavem bojišču; s posebno paznim očesom pa pazite na odrasle tam, kjer je vojaštvo nastanjeno. Varujte sebe in družino pred vsem hudim!

Obdelovanje posestva bode mučilo skoro vsako gospodinjo. Edina pomoč bo letos: podvojena prihodnost in medsebojna pomoč. Opravljajmo vsa dela kolikor mogoče zgodaj, ne odlašajmo ničesar na jutri. Posebno pa obračajmo svojo skrb na to, da se vsak rob naših posestev obseje in obsadi. Avstrija stoji še pred velikim in zgodovinsko važnim vprašanjem: Ali bomo imeli dovolj živeža za sebe in svojo hrabro armado? Ako ne, utegne sovražnik na vseh koncih in krajih udreti v našo domovino in kaj bo potem? Sveta dolžnost vsakega, ki želi svoji domovini dobro in boljše bodočnost, je, da skrbi, da bo na svojem in sosedovem posestvu vsak razgon zemlje pravočasno posejan in obdelan. Sejte letos posebno mnogo zlahtnega jarega žita: pšenico in rž, pa tudi koruzo. Če nimate sami takega semena, oglasite se za isto pri občini ali glavarstvu.

Skrb za posle in delavce muči vsakega gospodarja. Domače ljudi nam je vzela vojska, ujetnikov-delavcev pa nima vsak rad. Srečen je, kdor shaja z lastnimi delavskimi močmi! Letos ne bo družega pomagalo, kakor da bodo tudi šolski otroci od 10. leta naprej morali pomagati pri poljskih delih. Glede ujetnikov imamo kmetje skoro povsod sicer velike pomisleke, a pravijo, da je v sili vse dobro. Dosedaj so vsaj pogoji za nabavo ujetnikov-delavcev bili ugodni. Odslej pa odpade odškodnina za hrano, kavčija je večja in tudi drugi pogoji so skoro nesprejemljivi. Kolikor mi je znano, je že več občin v mariborski okolici se izjavilo, da raje nima ujetnikov, kakor pa da bi se sprijeli ti drugi pogoji. In muči nas tudi misel, kaj bo, ko je domači moških vedno manj. Rusov pa vedno več tukaj. Naši dvomi in skrbi glede tega so, kakor znano, v mnogih ozirih opravičeni. Kaj, ali ne bi bilo mogoče, da bi domači črnovojniki, pošteni krščanski možje, torej domačini v občini, imeli nadzorovanje ujetnikov-delavcev? Sicer pa bi se naj ne same občine, ampak tudi okraj, dežela in celo politične oblasti zavzele za to, da bi pogoji glede ujetnikov-delavcev ostali vsaj dosednji. Hrano dajati tem ljudem zastoni, založiti kavčijo, plačevati dnino in obrabo obleke itd., tega vendar tujec, ki ne zna dela tako prijeti, kot bi moral, ne zasluži.

Prehrana družine je tudi veleresna skrb. Žito se je rekviriralo in se še rekvirira povsod in brez pardona. Radi netočnega priznanja so pri mnogih hišah morali oddati skoro vse, tako, da že na spomlad ne bodo imeli najpotrebnejšega živeža. Ljudje so si mnogokrat sami krivi, ako jih tepe šiba. Ne čitajo nič, ne vprašajo nič, ampak ko pride nalog za oddajo žita, jadjikujejo in zabavljajo čez župane, (ki niso nič krivi), se ne vedo braniti in oddajo svo-

nad, ki je bil, smelo rečeno, najboljši tenorist cele Savinjske doline!

Sternadov Anza, tako so ga nazivali, je bil lepe, visoke, močne postave, veselega značaja; rojen je bil Podvrhom, pol ure od Braslovč, v ugledni gostoljubni, kmečki hiši. Kot mladenič z 20 leti je pristopil k takrat ustanovljenemu pevskemu društvu. Pevsko društvo Braslovč je eno najstarejših v Savinjski dolini ter je bilo že od nekdaj na najboljšem glasu, bodisi glede števila, kakor tudi moči. Ivan Sternad je bil gotovo poznan širom lepe Savinjske doline; saj je nastopil po vseh vaseh in trgih Savinjske in deloma Šaleške doline ter bil priznan kot nedosegljiv tenorist in sicer v Gornjemgradu, Mozirju, Rečici, Sošanju, Polzeli, Vranskem, St. Pavlu, Zalcu in Celju, kjer je društvo nastopilo pri marsikateri slavnosti in je opeval s svojim krasnim tenorjem naše domovine kras in slavo ter vzbujal narodni čut.

Prepeval pa je tudi celih 25 let v župnijski cerkvi, kjer je povzdigoval s svojim prijetnim glasom misli vernikov iz vsakdanjega prahu k večnemu Stvarniku. Neštetim članom društva je zapel o raznih prilikah podoknico in s tem privabil vedno novih članov, rodopornih in izvršujočih, izvalil pa je tudi marsikatero solzo ob odprtem grobu, ko je zapel s svojim sornim glasom dragim ranjčim ob gomili.

Radi sedanjih prometnih in brzojavnih razmer ni bilo mogoče stopiti k Tvojemu grobu, dragi prijatelj, in Ti zapeti v slovo, kakor sva ramo ob ramo že zapela neštetokrat; a kličem Ti, dragi Janez, tja: Oj z Bogom, oj z Bogom, oj z Bogom, drago srce Ti!

A. St.

je borne zaloge žita, češ: Pa imejte! Mnogokrat sem že čital v „Slov. Gospodarju“: Zapišite si to in eno. In glejte, ravno sedaj je velevažno, da si kmet ali kmetica vsako malenkost zapiše: Če veš, kolike žita si priznal, ali pa ga je komisija našla pri Tebi, lahko sam izračunaš po določenem ključu, koliko žita res moraš oddati. Kmet mora dandanes čitati, pisati in računati. Če ti bo zmanjkalo zalog živil, obrni se pravočasno do občine, da Ti ista preskrbi živila potom okrajnega glavarstva.

Če ne moreš plačati obresti in davkov, napravi prošnjo za odlog in navedi vse tehtne vzroke. Oblasti imajo od višjih oblasti strogo naročeno, da morajo z ljudmi prijazno in postražljivo postopati. Davkarije letos posebno iščejo novih virov za davke in tako so morale občine naznaniti dohodke posameznih posestev. To je predpriprava za osebno-dohodninski davek. Če boš dobil nalog za ta davek, prosi kakega izobraženega človeka, da Ti pomaga, napravi ugovor itd. Glede plačevanja zastarelih obresti od posojil je izdana nova cesarska odredba, o kateri govorimo na drugem mestu.

Pri prodaji pridelkov in živine pa se držimo povsod najvišjih cen, ki jih je določila oblast. Varujmo se pred navijanjem cen, ker so kazni preobčutne. Čitajte v tem oziru potrebne uradne odloke, ki jih prinašajo naši listi. Pazite tudi, da ne padete v roke raznim prekupcem in ljudem, ki stidejo samo za dobičkom. Bodimo previdni!

Isto velja pri nakupu gospodarskih reči. Nakupi le to, kar neobhodno potrebuješ, vsa potratu proč. Če kupiš kaj večjega, prosi sosedo ali znanca, da gre s Teboj. Ne imej nikdar preveč denarja pri hiši, ampak ga raje naloži obrestonosno v hranilnico.

Pomagaj, če moreš, pri sosedih! Dole krščanske ljubezni je ravno sedaj najbolj potrebno. Lajšaj bolečine nesrečnim družinam, ki so zgubile svoje drage, s tem, da jim pomagaš z delom, z živino ali kakor Ti je pač sploh mogoče. Varujmo se vseh preprirov, tožb in enakih slabosti. Krščanska ljubezen in bratoljubje naj vlada v teh resnih časih med nami.

Na ta način skrbimo za svojo srečo, za srečo svoje družine in srečo ljubljene domovine.

Vojni ujetniki-delavci.

Vojaška uprava je že lansko leto dala našim kmetom na pomoč vojne ujetnike za razna kmečka dela. Dosedaj so se ujetniki dobili pod sledečimi pogoji: Delodajalec je moral plačati prevozne stroške za ujetnike iz taborišča do občine, kjer so dobili delo. Za hrano, ki jo je kmet dajal ujetnikom, je dobil vsak dan 1 K odškodnine, plačati pa je moral stroške za zdravniško preiskovanje.

Vojno ministrstvo pa je dosedanja določila skoraj popolnoma spremenilo. Zahteva se: 1. Kavčija za vsakega ujetnika 30 K. 2. Za hrano ujetnikom se od 1. marca nič več ne plačuje. 3. Ujetnikom se mora dati dnina najmanj 15 v in največ 50 v na dan. 4. Delodajalec mora skrbeti za stražno moštvo. Za stražo ni treba ravno vojaka, ampak to službo sme opravljati tudi kaka druga zanesljiva oseba, ki pa se mora pri okrajnem glavarstvu zapriseči. Delodajalec mora domačega stražnika sam plačati in mu dati hrano; vojaške straže ni treba plačati, pač pa ji dati proti odškodnini hrano. 5. Prevažanje ujetnikov iz taborišč preskrbi vojaška uprava na lastne stroške, v deželi med občinami pa občine ali delodajalci. 6. Delodajalci morajo skrbeti tudi za stanovanje ujetnikov. 7. Oblast bo zahtevala od delodajalcev tudi malo odškodnino za porabo obleke. 8. Glede občevarjanja in postopanja z ujetniki so izdani zelo strogi predpisi. Ne sme se z njimi ne preprijazno in ne preosornu ali surovo postopati. 9. Delodajalec je odgovoren za nasledke, če ujetnik pobegne in mora sam plačati vse stroške zasledovanja. 10. Založena kavčija zapade, ako se z ujetniki ne postopa tako kot je predpisano, ali pa če je delodajalec sokriv pobega.

To so v glavnem novi pogoji glede ujetnikov. Vojaška oblast zahteva, da se morajo delodajalci vsaj do dne 25. februarja izjaviti, ali pogoje sprejmejo ali ne. Kakor se nam poroča, so se v mariborski okolici izrekle dosedaj skoro vse občine zoper te pogoje. Posebno težavno je glede prehranitve ujetnikov. Pri rekviriranju žita se ujetniki ne uočestvajo, to je, se ne štejejo k družini. Krušnih kart se za nje le s težavo dobi; živila se morajo drago plačati, ker jih doma navadno primanjkuje. In za drago hrano bi ne dobili nikake odškodnine?

Nepravilna določba je tudi glede delavnega časa. Predpisano je delo od 6. do 6. ure. Ali naj gre n. pr. v poletnem času gospodinja že ob 5. uri popokuhat za Ruse večerjo in pozneje zopet posebej za družino? Naj se določi delavna doba v poletnem času od zore do mraka, kar bi bilo najbolj pravilno. Občine naj take in enake zahteve naznanijo okrajnemu glavarstvu.

Za mariborsko okrajno glavarstvo se bo vršilo v pondeljek, dne 28. februarja, ob 3. uri popoldne, zborovanje županov in zaupnikov in sicer v porotni dvorani okrožne sodnije. Na dnevnem redu: Vprašanje kmečkih delavcev in ujetnikov.

Albanija.

V Albaniji nastopajo albanske čete pod poveljstvom naših častnikov, kar je za nas zelo ugodno in razveseljivo. Naše čete so vsled tega proste za druga podjetja in pridobitve v Albaniji nam pridejo jako po ceni.

Odkar so albansko-avstrijske čete pri Kavaji dospale do morske obali, je mesto Drač na suhem popolnoma obkoljeno. Za italijansko postojanko v Draču je sedaj dvojna možnost odprta: ali da se uda ali da zbeži po morju bodisi v Valono, bodisi domov.

Nam se zdi, da še bojov za Valono ne bo tako kmalu, kakor mislimo. Zgodilo se bo nam bržčas kakor pri Solunu, kjer smo že pred meseci pričakovali odločitve, a se je danes ni. Južno Albanijo z Valono vred si namreč želi Grčija in težko je verjetno, da bi mi v sedanjem trenutku hoteli razburiti grško javnost in zasesti Valono.

Gotovo pa je, da se nam v Albaniji ni treba bati nikakih neljubih presenečenj, še manj pa kakšnih občutnih zgub na ljudeh.

Obkolitev Drača.

Kavaja, Berat, Ljušna in Pekinje zasedeni.

Naši se dan za dnevom polagoma približujejo Draču. Dne 17. februarja so albanske čete pod vodstvom avstrijskih častnikov in ojačene z avstrijskim moštvom zasedle mesto Kavaja, ki leži 20 km južno-izhodno od Drača. Esad-paševi vojaki so zbežali na ladje.

Dne 19. februarja pa so prodrli albanski oddelki pod vodstvom naših častnikov iz Kavaje do Jadranskega morja. Naši so isti dan zasedli prednje italijanske postojanke pri Bazar-Sjaku.

Dne 20. februarja so Albanci, ki se bore na naši strani, zavzeli kraje Berat, Ljušna in Pekinje (južno-zahodno od Elbasana). Ujetih je bilo čez 200 Esad-paševih orožnikov.

Krog Drača imajo naši sedaj razpet močan obroč, ki se vedno bolj zožuje. Kmalu se bodo vršile večje praske za mesto in nad Dračem bo plapolala avstrijska zastava.

Cela severna Albanija naša

Z zasedenjem Berata, Kavaje, Ljušne in Pekinja so naše čete prekoračile ozemlje, ki dela mejo med severno in južno Albanijo. Kljub velikim težavam in naporom so naše čete zasedle vse ozemlje do reke Skumbi (izvira zahodno od Ohridskega jezera, in se južno od Drača izliva v Jadransko morje). Tudi ozemlje izhodno od Berata je popolnoma očiščeno sovražnika. Valona in tamošnja sovražna obrambna armada je od Drača popolnoma odrezana.

Italijansko bojišče.

V ospredju zanimanja stojijo sedaj zračni boji. O brezuspešnem laškem poletu v Ljubljano poročamo na uvodnem mestu. Navdaja nas ponos, da so naši letalci mnogo spretnejši in da njihovi poleti dosegajo zaželjene uspehe.

Na soški in koroški fronti so zopet živahnejši topovski boji. Njih odmev čujemo tudi na Štajerskem.

Naši slovenski vojaki nam v lepih pismih opisujejo svoje vojne doživljanje, za kar smo jim zelo hvaležni.

Nov zračni napad na Milan.

Dne 21. februarja je napadel oddelek naših zrakoplovov razne tovarne v Lombardiji. Dva avstrijska zrakoplova sta celo vnovič priplula do Milana, kjer sta vrgla več bomb na mesto. Povzročena škoda v mestu je velika. Oddelek naših zrakoplovov je tudi napadel pristanišče in postajo za italijanske zrakoplove v mestu Desenzano ob jezeru Garda na meji med južno Tirolsko in Italijo. Tudi tukaj je povzročena škoda velika. Vsi naši zrakoplovi so se vključ ob hudemu obstreljevanju vrnili nepoškodovani.

Še nekaj o napadu na Ljubljano.

Vojni poročevalci poročajo iz velikega glavnega stana: Italijanski napad letalcev na Ljubljano se je končal zelo klaverno. Sestreljena so bila (ne samo eno, ampak) tri laška letala, ostala pa poškodovana, in so se rešili le z veliko težavo. Pribiti se mora, da nadkriljuje naše čete Italijane tako na suhem, kakor v zraku.

Danajski listi poročajo, da se je računalo s tem, da bodo laški letalci Maribor in Gradec obiskali. No, nenadoma se niso upali tako daleč. Saj se že

od napada na Ljubljano tri letala niso vrnila domov, kaj bi še bilo, če bi šli še naprej.

Velik italijanski zrakoplov sestreljen.

Poroča se nam z italijanskega bojišča dne 18. febr. sledeče:

Eden največjih italijanskih zrakoplovov je sestrelilo naše zračno brodoge dne 18. febr. dopoldne, med 10. in 11. uro. Padel je na tla med Ajdovščino in Gorico. Ta velikan je popolnoma novega sistema, še dvakrat tako velik, kakor so navadni in se ceni še nad 80.000 K vrednosti. Zopet eden velik udarec za Italijane. Polentarji jih pač vedno dobijo po njihovi buči, v zraku, na suhem, kakor tudi na morju; povsod so premagani. No, saj pravica je še vedno zmaga in bo še sedaj v tej svetovni vojski.

Sedaj se že 16 mesecev nahajam neprenehoma na bojiščih, a z zdravjem sem še precej zadovoljen. Marsikaterikrat so mimo moje glave pele mrtvaško pesem sovražne granate, a Bog me je vedno obvaroval in mi dosedaj ohranil še zdrave ude. Vse Slovence pozdravlja iz krvavega polja: Alojz Kocjan, topniški predmojster.

Pri Poli sestrelili italijanski zrakoplov.

Dne 17. februarja je priplul nad Polo italijanski izrakoplov. Naše obrambne baterije so ga že po nekaterih streljih sestrelile. Zračni velikan je padel na tla. Oba zrakoplova so naši ujeli.

Laška sodba o našem zračnem brodogu.

Rimska „Tribuna“ je vprašala poveljnika laškega zračnega brodogu, kako sodi o zračnem orožju Avstrije in Nemčije. Strokovnjak je odgovoril: Če mi Italijani in Francozi v čudovito junaškem boju sestrelimo še toliko avstrijskih in nemških letal, prihajajo le vedno nove, brezštevne množice brez imena, brez zgodovine, brez preteklosti, a oborožene z najstrašnejšimi uničevalnimi sredstvi. Četverospornost mora graditi vedno nova letala, da ostane kos Nemcem in Avstrijem.

Zivljenje v višini 2600 m.

Telefonist Alojzij Mauko piše s tirolskih gorh Kapeli:

Sam sedim v kavarni (= baraki) pri svojem aparatu. Ni mnogo dela. Zato par vrstic, kako živimo v orlovem gnezdu; tako imenujemo svoja bivališča. Prav po očetovski skrbi za nas naš nadporočnik S. Govori hrvatski, ogrski in seveda nemški. Je kakor nalašč za poveljnika nam, ki imamo tu celi Babilon jezikov. Postavil bo sčasoma v teh gorah celo vas. Vedno stavimo nove kaverne. Dal nam je napraviti celo kopališče, pomislite: v višini 2600 m — kopališče. Obili smo primeren prostor, 6 kvadratnih metrov v velikosti, z deskami, noter spravili kotel, ki je služil prej za kuhanje menaže, potem banjo, pa še druge potrebščine za kopanje. Niti zrcala ne manjka. A odkod pa dobiti vodo v to višino? Veste, po zimi še nismo v zadregi za njo. V kotel nanosimo zvrhom snega, podkurimo, in v pol ure imamo toplo vodo za kopanje. Tudi drugače jako skrbimo za snago. Večkrat moramo vso posteljnino in kar je takega, nesti na zrak, sušiti, prati, krtačiti, in tako smo se tistih živalic z rudečim križem na hrbtu precej odkrižali. Vojaštvo je veselo in dobre volje. Smo kakor ena velika družina. Vsi se poznamo, enega dobre in slabe lastnosti so znane vsem. Tudi dva kranjska Janeza imamo tu. Enega ne pozabim nikdar. Stal je na straži. Kar pritrči laška 30,5 cm granata in se razpoči v njegovi bližini. Zračni pritisk ga vrže ob tla, a on se zravna; prileti druga, tretja, četrta, četrta. Vsikdar pače, vstane in vstraja na nevtrnem mestu. Ne vem, na kaj so Lahi merili, da so jih vrgli šest na tisto mesto. Marsikateri Janoš in Lajoš zna ob takih prilikah dobro skočiti in se skriti. Večkrat divja tu pod nami v dolinah boi, mi poslušamo rjovenje topov in raglanje strojnica, a sem gor se sovražni izstrelek le malokdaj spozabi. Živimo precej v miru. Imeli smo lepó vreme, prijetneje kot v jeseni, a kakor se kaže, nam zima ne bo prizanesla. — Vroč pozdrav vsem znanim!

Za našo slovensko-hrvatsko zemljo.

V angleškem listu „Nation“ piše sir Artur Evans:

Angleško zunanje ministrstvo je v pogodbi z Italijo, na podlagi katere je vstopila Italija v krog vojskujočih se držav, zasiguralo Italijanom, da dobi- jo velik kos avstrijskih pokrajin, v katerih prebivajo Slovenci, Hrvati in Srbi.

Angleška trguje z nami, Italija kupuje, toda naše hrabro vojaštvo odločuje.

Artillerijski boji ob soški in koroški fronti.

Zadnje dni se na italijanski fronti vršijo prav živahni artilerijski boji. Na koroški fronti je laška artilerija zadnje dni prejšnjega tedna močno obstreljevala naše postojanke na obeh straneh Zajezerske in Jezerske doline. Tudi na del bojne črte med Belo

in goro Viš so padale italijanske granate. Ta prostor veže Dravsko dolino in Beljaško kotlino z italijanskim prostorom za pohod iz Gemone. Seveda si bodo Italijani prebili svoje glave, predno bodo prišli tukaj naprej. Dne 19. februarja so Italijani posebno močno obstreljevali slovensko vas Ukve na Koroškem. — Na soški fronti je sovražni ogenj posebno srdit na Mrzli Vrh in goro Sv. Mihaela. Poročilo z dne 22. februarja pa pravi, da so Italijani naperili posebno hud artilerijski ogenj na Plave (severno od Gorice).

Na Doberdobski planoti.

Josip Pišek, načelnik celjskega „Orla“, piše svoji materi:

Predraga mama! Naj Vam boče teh par vrstic, katere pišem že precej pozno v noči, kot odgovor na Vaše vprašanje, kako da se še meni tu godi. Da bi Vam preveč tožil, bi ne bilo posebno lepo, še manj pa častno za vojaka, ki hoče hrabro braniti slovensko zemljo pred zakletim sovražnikom. Čeprav je tukaj na Doberdobski planoti razmeroma še precej mirno, toda vključ temu se še hoče polentar prikrasti k našim postojankam, misleč, da se ne nadejamo njegovega obiska. Toda komaj se je prav razgibal, že ga obišče tudi naša granata, katere ga ali razkosa na drobne kosce, ali pa zapodi v beg. Imel sem sam tu priliko, opazovati te po jeziku hrabre polentarije, kateri pa še niso že v več kakor pol ure trajajoči vojni prišli niti koraka dalje. Imel je že večkrat v svoji posesti naše spretnje jarko, toda kako dolgo? K večjemu čez noč, proti jutru jo je bilo že pa zopet treba popihati nazaj na svoje staro mesto. Kakor že zgoraj omenjeno, sem moral v strelski jarek k našemu opazovalcu, toda pot do tje ni bila nič kaj prijetna in tudi ne posebno varna. Pa človek se vsega privadi. Infanterijskih krogelj frči po zraku, kakor čebelj. A ravno hodiš že ni posebno varno, kajti kroglja se noče izogniti glave. Dokler se še lahko sključeno gre za zavetno kamenito steno, še že velja; toda vmes pa še prižvižga kaka granata, ki pa steno razruši. A vendar smo pa tudi že teh tako vajeni, da se nam zdi da se še te lahko izognemo. Včasih se nam vse osreči, včasih pa tudi sovražna granata ne zgreši svojega cilja ter nam pobere marsikatega dragega tovariša iz naše sredine. Kak da pa je pogled tu na bojno pozorišče, tega Vam pa ne morem tako popisati, kakor zgleđa v resnici. Tu leži noga, tam kos raztrganega trupla, pa še kakšen del razbite glave. Na mnogih mestih je zasula granata kar po celega moža, ker gleda ven le še roka, ki je morda hotela iskati še zadnjo pomoč, katere pa žal ni bilo od nikoder. Če bi imel človek take naravnost pretresljive poglede in prizore večkrat pred očmi, bi mu izginilo že pač vse posvetno veselje. Jaz mislim, da gotovo skoro vsakemu ob pogledu na takšen prizor šine nehote misel v glavo: „Tako kakor se je zgodilo s temi tovariši, zna prej ali slej doleteti tudi tebe.“

To so prizori, kateri mi ne bodo prišli nikdar iz spomina.

Vse za vero, dom, cesarja,

Za cesarja blago, kri...

Sprejmite prav iskrene pozdrave od Vašega Vam vedno hvaležnega Pepo-ta.

Zgubil se je.

Anton Aškerc od Sv. Ruperta (v Mali Brezi) nad Laškimi nam piše:

Najhujše je na Doberdobski planoti, kadar je temna noč. Nikoli ne bom pozabil, kako se je meni godilo v podzemeljski jami. Dež je lil noč in dan. Vse je bilo polno vode; pet dni smo bili v tisti omo-ki. Pri izmenjavi sem se zgubil. V tujem nevajen in v hudi temi sem celo noč hodil po ozemlju, kjer krog-lje čivkajo. Zašel sem že tako daleč, da sem bil samo osem korakov od sovražnika. Polentar je močno streljal. Ko me ne bi bila grublja kamenja rešila, bi bil že tisti večer bogve kje. Bog me je varoval. A mislim, da je moj zadnji večer. V boju sem bil tu sam proti mnogoštevilnim Italijanom. Vojskoval sem se krepko, dasiravno sem bolj kremplaste vrste. Proti jutru pa sem jo polentarjem izpod nosa popihal. Po trebuhu sem se zopet splazil do naših jam. Moji ljudje pri mojem pešpolku so me bili jako veseli. Od višjih sem še nagrado tlobil in odlikovan sem tudi še bil z malo srebrno kolajno. Nisem imel več upanja, da bi še enkrat svojo ljubo domovino videl, a vendar: ljubi Jezus, Marija in sv. Jožef so me varovali in pripeljali nazaj v slovenski kraj. Eno leto in 14 dni sem preživel na bojnem polju, a še nisem nič ranjen in nič bolan; bil sem še zmiraj zdrav. Slovenska kri se povsod slavi. Slovenski vojaki se tudi najhujšega ne ustrašijo, Slovenski rod železni rod, Slovenska kri nikjer ne sfali.

Na koroško-italijanski meji.

Piše se nam:

Naš tren-oddelek ima nalogo, da našemu bataljonu donasa s tovarnimi konji živež in druge važne potrebščine na fronto. Toda ta naloga v tukajšnjem goratem in skalnatem svetu ni posebno lahka. Ko bi videli te strme gorske grebene, kojih je sama siva skala, bi rekli, da je popolnoma nemogoče, da tu gori prebivajo in zabranjujejo vstop sovražniku v našo lepo slovensko domovino naše hrabre in vite čete. In res težavni so napor, koje moramo prenašati tu vsi brez izjeme. Toda z neko vidno potrpežljivostjo se to

vse prenaša, svesti si vsi, da končno tudi tega izdajalca pošteno naklestimo. Bil je naš zaveznik samo v solnčnih dneh naše ljube Avstrije. Ko pa so jo zagrnili temni oblaki, je tudi on svoje morilno orožje naperil proti nam. Tudi za zabavo nam včasih poskrbi polentar, kadar začne s topovi obstreljevati z vso svojo togoto kakšno skalo, a brez kake škode za nas. Vreme smo imeli tudi dosedaj klosti ugodno, a 8. in 9. t. m. smo dobili nov sneg. Daj ljubi Bog, da ti že prišel kmalu čas, da bi se povrnil na svoje nam drage slovenske domove.

Mnogo pristržnih pozdravov pošiljajo vsem cenjenim čitateljem „Slovenskega Gospodarja“: Anton Holobar iz Griž pri Celju, Josip Ahtig iz Trnoveli pri Celju, Jakob Piliš iz Trnovelj pri Celju in Fran Divjak iz Sevnice.

Kako je v Tridentu.

Valentin Pirnik nam piše iz Tridenta na južnem Tirolskem:

V našem starodavnem Tridentu je življenje še vedno po stari navadi, ker si polentar ne upa in ne more in nikdar ne bo mogel k nam. Enkrat je sicer prišel nas obiskat in pozdravljat po zraku, pa so ga naši zrakoplovci in ogenj naših obrambnih topov hitro pogнали nazaj. Šele na drugi postaji od tod je vrigel štiri bombe, pa od teh je le ena eksplodirala in še ta ni nikake škode naredila. Od tega časa pa jih sploh ni več. Pa saj bo ta izdajalec že dobil kmalu svoje zaslužen plačilo. Dva sta že dobila, sedaj pa pride vrsta na njega. Saj si Lah tudi izmed vseh še najbolj zasluži, da jih pošteno dobi po grbi in po njegovi izdajalski ali Judeževi koži.

„Slovenskega Gospodarja“ in pa ponedeljkovo „Stražo“ dobivam redno in je tudi željno pričakujem z mojim edinim tovarišem-Slovincem v našem skladišču, da izveva zanimive novice iz najine prelepe slovenske domovine. Bog nam daj skorajšnjo zmago in potem zopet ljubi mir. Z Bogom in Marijo za cesarja in domovino!

Rusko bojišče.

Vobče je mir, le mestoma huđi spopadi, kakor n. pr. v spodaj poročanemu spopadu pri Tarnopolu. Podjetja na ruskem bojišču ovira čez en meter debeli sneg. Naši in Rusi imajo dovolj dela, da očistijo svoje jarke snega in vođe. Tudi s cest in potov se mora spraviti sneg.

Danes, dne 24. febr., se ima otvoriti duma, ruski državni zbor. Veliko pišejo listi, kako so si že pri pripravi za to zasedanje vlada in poslanci ležali v laseh. Mi takih poročil svojim čitateljem ne podajemo, ker so večinoma nezanesljiva in se potem takem, ako jih priobčimo, stavijo neopravičeni upi. Naše mnenje je nasprotno, da bo v dumi šlo vse gladko, sicer bi je vlada ne sklicala. Edin opravičen up, na katerega se smemo zanašati, je hrabrost naših vojakov in vstrajnost pri prebivalstvu v zaledju.

18urni neprestani topovski ogenj.

List „Gazeta Wiecierna“ poroča iz mesta Jezierzany: Zahodno od Tarnopola so Rusi našo fronto obsuli z 18urnim neprestanim bobnečim ognjem. Naše težke baterije so živahno odgovarjale. Ruske naskakujoče čete so bile po naših strojnih puškah uničene. Med tem so naši slišali ropotanje motorja in so v zraku zapazili sovražnega zrakoplovca. Naša zrakoplovna postaja je bila takoj telefonično obveščena in opazili smo, kako se je dvignil naš dvokrovnik lepo v zrak. Med zrakoplovcema se je razvil razburljiv vrtačni boj. Med veselim vsklikanjem se je našemu vrlu zrakoplovcu posrečilo, sovražnega sestreliti k tlom. Vodja in opazovalec sovražnega zrakoplova sta mrtva padla na tla, zrakoplov pa se je popolnoma razbil.

Z bojišča v Galiciji.

Vojni poročevalec lista „Az Est“ izvaja o položaju ob Stripi: Presenetilo bi vsakega, ki bi imel le vojne izkušnje pred 16 mesci, če bi ga postavili nenadno pred labirint jarkov naše obrambne postojanke. Počez na vse strani, navidez brez vsakega načrta, je zgrajen ta labirint jarkov. Dozdaj se je pa pokazalo, kjerkoli so napadli Rusi novo obrambno postojanko, niso uspeli kljub strašnim žrtvam, če tudi so priborili mal del kake črte. Vselej so se tako zelo trudili, da niso mogli držati, kar so pridobili. Rusi so izmislili nato novo taktiko. Počasi so napredovali iz svoje glavne postojanke in so gradili v vedno gostejših vrstah jarke enega poleg drugega, da dosežejo skupno novo postojanko, kadar podedo vmesne plasti zemlje med posameznimi jarki. Iz nove postojanke grade na opisan način nove jarke. Polagoma se bliža o na napadalno razdaljo. Mi zasledujemo njih navidezno zvito, a v resnici enostavno delo. Nekaj časa jih ne nadlegujemo, dokler ne zberemo dovolj podat-

kov za varen naš naslop. Nato pa nastavimo strojnice in zadamo Rusom velike izgube. Te izgube sicer niso vsak dan zelo velike, a v zadnjih dveh tednih so postale vendar tako velike, da bi tudi ob naskoku Rusi ne izgubili več. Z novo taktiko je pa nam tudi mogoče, da uspešno napademo Ruse, kadar se nam dovolj približajo.

Razna bojišča.

Pred Solunom. Nič novega. Francoski poveljnik Sarraill je obiskal grškega kralja Konstantina v Atenah. Zakaj, se ne ve.

Francosko bojišče. Na francoskem bojišču Nemci ne dajo več miru. Dan za dnevom napadajo na posameznih točkah fronte, sedaj tu in sedaj tam. Poročajo o delnih uspehih.

Turško bojišče. Rusi so vzeli Turkom v Kavkazu staro trdnjavo Erzerum. Kavkaški poveljnik veliki knez Nikolaj Nikolajevič si je že ogledal zavzeto trdnjavo. Turki zafrnjujejo, da pade Erzeruma ne bo imel na daljnji razvoj vojske nobenega slabega upliva.

Srbija in Črnagora.

V Srbijo se vrača vedno več beguncev. Naše vojaške in civilne oblasti skrbijo za red ter gredo ljudstvu na roko, da se lahko zopet oprime svojih poklicev in svojega stanovskega dela. Iz krogov ubeglih srbskih poslancev, ki se nahajajo večinoma na Francoskem, prihajajo vesti, da nagovarjajo vlado, naj sklene z nami posebej mir.

V Črnigori vlada mir. Ljudstvo se je privadilo novemu položaju. General Köves je obiskal Cetinje, kjer so ga cerkvene in posvetne oblasti slovesno sprejele.

Črnogorski kralj — ujetnik.

Iz Pariza se poroča, da francoska cenzura nekaj dni sem strogo pazi na francosko časopisje, da niti z besedico več ne omenja črnogorskega kralja in njegove rodbine. Trdi se, da so prepovedali črnogorskemu kralju naravnost sprejemati zastopnike časopisja in da so mu sploh prepredili vsako občevanje. Posebej za to sestavljena komisija se je prepričala, da je res kralj Nikita prvi zaprosil za mir in ga ni naš general Köves ponudil, kakor je trdilo kraljevo spremstvo. S svojo rodbino živi kralj v neki vili v Lyonu pod državnim nadzorstvom. Sprejeti sme le one osebe, ki se izkažejo z dovoljenjem zastopnika vlade, pridelenega kralju. Ne da se pretirava, se reče lahko, da postopajo s črnogorskim kraljem skoraj tako, kakor da bi bil — državni ujetnik francoske vlade.

Grčija in Rumunija.

V Grčiji je zavlada velika nevolja proti Italijanom, ker so Italijani poslali nekaj orožnikov na grški otok Krí, da pomagajo organizirati srbsko armado. Grška vlada in kralj zatrjujejo na vse strani, da nočejo za nobeno skupino vojskujočih se držav v boj.

V Rumuniji so naredili velik utis brezuspešni in izgubepolni ruski napadi na našo fronto, Rumunski ministrski predsednik Bratianu je odšel na oddih. Rumunija se bo odločila šele proti koncu vojske.

Nova vrsta podmorskih čolnov

Angleški list „Daily Telegraph“ poroča, da se je v nemški vojni mornarici ustanovil novi oddelek monitorjev (malih bojnih ladjic, ki lahko vozijo tudi po večjih rekah) in podmorskih čolnov, ki bodo radi svoje izvanredne brzine pri bodočih obširnih bojih na morju igrali zelo važno ulogo.

Samo še lepo vreme!

Angleški list „Daily Telegraph“ pravi, da je čakati samo še lepega vremena, da se izvrši uničujoč udarec na Nemčijo in Avstro-Ognsko in vojna za četverosporazum zmagovito konča. No, no!

Nemiri v Egiptu.

S Francoske poročajo, da se v egiptovskih krogih med domačini sovraštvo proti Angležem vedno

bolj širi in da je prišlo v Kairu že opetovano do spopadov med domačini in Angleži. Angleži nastopajo s skrajno strogostjo ter dokazujejo številne obsodbe na smrt resnost položaja. Vsi poveljniki imajo ukaz, nastopati z brezobzirno strogostjo. Govori se, da name-rava egiptovsko ministrstvo odstopiti in da hoče prevzeti Mohamed Said paša ministrsko predsedstvo v Egiptu.

Sneženi plaz zasul 150 vojakov.

V gorovju pri Mitterbergu na Solnograškem je bil nastanjen vojaški oddelek smučarjev, broječ 300 mož. Smučarji so imeli tamkaj velike vaje v sneženem gorovju, ki je za take vaje zelo primerno. V zadnjem tednu je močno snežilo. Ponekod je vrglo 3 metre snega na debelo. Moštvo je bilo nastanjeno v gorski koči, častniki pa v tamošnji gorski gostilni.

Dne 19. februarja popoldne se je odtrgal velikanski sneženi plaz in se valil proti gorski koči, v kateri je bilo nastanjeno omenjeno vojaštvo. Vojaki so bili ravno pri opoldanskem kosilu in so bili vsi v označeni gorski koči. Sneženi plaz je odtrgal velik del gorske kočice, v katerem je bilo okrog 150 mož, in ga zasul z moštvo vrde. Ostali del gorske kočice ni bil zasut in moštvo, katero se je nahajalo v njem, se je rešilo.

Z rešilnim delom so takoj pričeli, tudi ujeti Rusi so pridno pomagali. Do 4. ure zjutraj dne 20. feb. so izlekli izpod sneženih plazov 85 mrtvih vojakov in 33 še živih, toda močno poškodovanih. Ostalo vojaštvo je še pa zasuto. Novi sneženi plazovi ovirajo rešilska dela, pri katerih je zaposlenih več sto mož.

Slovenske žrtve za domovino.

— **Anton Jelen.** Umrl je junaške smrti na laškem bojišču priden in povsod priljubljen mladenič Anton Jelen iz Polzele. Na severnem bojišču je bil mesca februarja 1915 prvič ranjen v Karpatih. Komaj dobro okreval je odrinil zopet na bojišče in bil mesca junija v drugič ranjen. Ko je drugič ozdravel, je šel v boj zoper izdajalskega Italijana. A dne 21. jan. t. l. je bil zadet od granate, za katere ranami je umrl in bil pokopan dne 23. jan. na Komnu pri Gorici. Zapušča žalujoco mater in sestro ter brata, kateri že koj v začetku vojske težko ranjen željno pričakuje okrevanja. Počivaj mirno, dragi sin, ko in ljubljeni brat, da zopet vidimo se enkrat nad zvezdami!

— **Martin Kodrič in Franc Kristovič.** Od S. v. M a r k a niže Ptuja se nam poroča: Otožno so zadneli domači zvonovi, bitko vest so oznanili, mrtvaško pesem so zapeli. Dne 9. avgusta 1915 sta darovala za domovino Franc Kristovič in Martin Kodrič življenje v najlepši moški dobi. Bila sta vrla naračnjaka, globokega verskega prepričanja. Čudna, a ganljiva je bila njuna usoda, nerazdružljiva prijateljska ljubezen je vezala njuna srca. Že tovariša iz otroških let sta služila sedaj pri isti stotnji. Skupno sta odhajala na bojišče, skupno v smrt. V istem bajonetnem napadu ju je ugrabila bela žena. Sedaj počivata v daljnji tujini ob reki Dnjestru drug ob drugem. In skupno jima pošiljajo domači zvonovi zadnje pozdrave in žele večni mir. Pravični Sodnik, dodeli, da ostaneta tudi v novi, srečni domovini nerazdružljiva tovariša!

— **Karol Mušič in Janez Vavpotič.** Iz M a r k o l se nam piše: Tudi iz našega trga vzela si je nemila vojska svoje neprepisne žrtve. Že leta 1914, kmalu v početku krvavega plesa, nam je pobrala našega blagega Janeza Vavpotič, tukajšnjega trgovca-posesnika, bivšega našega dičnega pevovodja in sploh v vsakem oziru vzglednega kristjana. — Nedavno, namreč dne 29. jan. 1916, pa je zadela granata našega ljubega Karola Mušič, vrlega, krejkega mladeniča v najlepših letih življenja. Naj jima bo obema daljnja tuja zemlja lahka! Žalujocim starišem in domačinom naše iskreno sožalje! Bog nas potolaži in ljuba mati božja, Devica Marija!

— **Franc Sorko.** Desetnik Ivan Črnko nam piše: Naznanim Vam žalostni dogodek, ki se je izvršil dne 28. pros. Padel je častne smrti za domovino na južnem bojišču naš priljubljeni tovariš, desetnik Fr. Sorko iz Maribora, zadet od sovražne granate. Pokojni zapušča ženo in dva nepreskrbljena otroka. Vsi smo ga sočevali, ker je bil vrl slovenski mož. Bil je že poprej v Galiciji. Naj mu bo slovenska zemlja lahka! — Spindler Henrik iz Krčevine pri Mariboru, D. Kotnik, četovodja, Ivan Črnko, desetnik, pionirski oddelek, doma iz Partinje v Slov. gor.

— **Martin Vučina.** Z bojišča se nam piše dne 20. febr.: Dne 26. sept. 1915 je na bojišču proti Lahu padel junaške smrti za domovino in cesarja M. Vučina, sin občešpovostovane posestnice iz Smoline v župniji S. v. A n d r a ž v Slov. gor. Bil je blag in moder mladenič, vzor vsem tovarišem. Posebno se je zanimal za izobraževalno društvo in tam neumorno deloval. Počivaj sladko, blagi mladenič, ker prelil si kri za svojo domovino. On spi, nevzdradno spi, a duh njegov živi, budi!

— **Jožef Zatraneš in Jurij Zdolšek.** Iz Dramelj se nam piše: Vroče solze tečejo pri Zatraneškem odkar jim je tuj vojak-tovariš pisal, da je njihov edini sin na italijanskem bojišču dne 8. febr. padel. Pridni Jožek, pri Bogu se vidimo zopet, v miru. V teh resnicah bo našla tolažbo tudi žena padlega Jurija Zdolška iz Razbora, in vsi drugi, ki zdihujete za umrlimi.

Razne novice.

* **† Župnik Janko Munda.** Dne 22. febr. je na Dobrni po dolgem, mučnem trpljenju mirno v Gospodu zaspal č. g. župnik v p. Janko Munda. Pogreb se vrši danes, ob 9. uri dopoldne, na Dobrni. Pred kratkim se je iskal zdravja pri usmiljenih bratih v Gradcu, odkoder se je dne 12. febr. zopet vrnil v Dobrno, kjer je po hudih bolečinah podlegel svoji dolgotrajni bolezni. — Rojen je bil dne 10. junija 1869 v Ormožu in v mašnika posvečen dne 11. julija 1889. Za kaplana je služboval v Šmartnem na Pohorju, na Bizeljskem, Vranskem, v Loki, v Olimju, na Ptujski gori, pri Sv. Marku pri Ptuj, pri Sv. Benediktu v Slov. gor., pri Sv. Ilju pod Turjakom do leta 1901, ko je postal provizor pri Sv. Joštu na Kozjaku. Dne 24. avgusta 1902 je pa postal župnik istotam, kjer je župnikoval celih 10 let do dne 1. junija 1912, ko je stopil v pokoj. Svetila mu večna luč!

* **Duhovniške vesti.** Č. g. Janez Žagar, kaplan v Čadramu, pride za provizorja na Dobje. — Prestavljena sta čč. gg. kaplana Janez Razbornik iz Jarenine v Čadram in Andrej Klobasa iz Črešnjevca v Jarenino.

Nabožne pridbe za vojake in zaledje. V postnem času bo prinašal naš list v podlistku vsake številke sv. evangelij sledeče postne nedelje in v zvezi z njim nabožen nagovor iz peresa dobroznanih slovenskih cerkvenih govornikov. Prepričani smo, da bo naše krščansko vojaštvo kakor tudi vrlo, pošteno prebivalstvo doma ta načrt z veseljem pozdravilo. Kdor še nima našega lista, naj si ga brž naroči!

General Boročič — častni občan slovenske občine. Občinski odbor občine Partinje v Slov. gor. je imenoval poveljnika naše armade ob Soči, generala Boročiča, za svojega častnega občana. — Občini Selnici ob Muri se je general Boročič v posebnem pismu zahvalil za imenovanje častnim občanom.

Cesar je odlikoval računskega podčastnika K. Blatnik od Sv. Jurja ob Taboru za posebno vestno izpolnjevanje službe pred sovražnikom s srebrnim zaslužnim križcem s krono na traku hrabrostne kolajne. Imenovani je bil začetkom vojske odlikovan s srebrno kolajno 2. vrste.

Nov odvetnik. Kot odvetnik se je nastanil v Celju vpokojeni sodni svetnik Ivan Erhartič, bivši predstojnik celjskega okrajnega sodišča.

Zgodnja matura. Kakor poročajo graški listi, premišluje naučna uprava letošnje zrelostne izpite določiti v maju, da celo že v aprilu, in to zato, ker je pričakovati da bodo vsi srednješolci najvišjega razreda šli še letos k vojakom. Zato se bo dijakom še v času brez vseh formalnosti ohranila pravica do letnikov.

„Mati!“ Vojaški duhovnik, ki je bil večkrat na bojišču in delil tolažila sv. vere ranjencem in umirajočim, priporoča, da ga ni nobena stvar tako ganila, kakor kliči krepkih junakov, ki so vzdihovali tiho: „Mati! Mati!“ — „Videl in skusil sem vse boje strahote“, pravi, „toda nič me ni tako prevzelo kakor ječanje umirajočih, ki so kakor obnemogli otroci klicali: „Mati!“ Kar se je kdaj pisalo in govorilo lepega o materi, vse to ni v stanu razodeti velike vrednosti in moči, ki jo ima mati do otrokovega srca, v taki luči, kakor ti kliči umirajočih ustne in pojema-jočih sre!“

* **Bazilika Matere Milosti v Mariboru.** Knjižico „Sv. Anton Padovanski“ prejmejo družbeniki zidanja in kinčanja cerkve Matere Milosti v dar pri frančiškanskem vratarju, kjer se naj oglašijo.

* **Kmetje želijo ječmen za mlin.** Župan iz Slovenskih goric nam piše: Pri nas se izmed zrnja pridelala največ ječmena, potem pride pšenica, rž in koruza. Ječmen se je že od nekdaj porabljal za naš vsakdanji kruh, rž pa pri nas slabo stori. Iz česa pa se naj sedaj kruh peče? Moke pa kmet tudi ne dobi še za drag denar ne! Slišalo se je, da v lipniškem okraju, tam, kjer imajo dosti več zrnja, smejo dati tudi ječmen na mlin. Naši kmetje prosijo, naj se naši politični uradi (občine, okrajni zastopi in okrajna glavarstva) obrnejo na višje oblasti, da se kmetom dovolj zopet ječmen dajati na mlin. Sedaj, ko so kmetje večji del svojega zrnja oddali za vojaško oblast, pa ne dobijo ne sami, pa tudi viničarji ne, niti moke in niti otrobov za živino. Ljudje so že nevoljni, nočejo radi več delati, pa ne sejati, če se jim večidel zrnja odzame, potem pa še slabo plača v primeri z drugimi pridelki in trgovskim ali tovarniškim blagom. Nek kmet je lani zrnje kupil za seme (od Kmetijske

družbe v Gradcu) in je dal za rž 100 kg 60 K, za ječmen 100 kg 48 K, za ajdo 100 kg 90 K in za krompir 100 kg 18 K. In koliko se plačuje nam kmetom žito, ki ga moramo oddajati? Pšenico moramo dajati za 34 K, moko pa plačujemo po 1 K 20 vin., otrobe celo po 24 K in še več! Kam jadramo?

* **Urnava trgovine z jajci.** Novacesarska naredba določa glede trgovine z jajci sledeče: Za izvažanje jajc iz ene dežele v drugo deželo je potrebno tozadevno dovoljenje deželne vlade. Nakupovati jajca od hiše do hiše za trgovine in tržnice, ki imajo svoj sedež izven dežele, je dovoljeno samo takim osebam, ki imajo tozadevno pismeno dovoljenje od notranjega ministrstva. Prestopke zoper to naredbo kaznuje politična oblast z denarnimi globami do 5000 K ali z zaporom do 6 mesecev.

* **Nove najvišje cene za špeh in za svinjsko mast.** Štajersko namestništvo razglasa: Od 16. febr. do 15. marca 1916 so pri prodaji špeha in svinjske masti na debelo v veljavi sledeče najvišje cene: Za 100 kg spuščene svinjske masti 618 K, za nespuščeno sirovo svinjsko mast 577 K in za sirov špeh 556 kron. Za špeh in za svinjsko mast pri prodaji na drobno še pa ostanejo v veljavi tise najvišje cene, katere je določilo štajersko namestništvo dne 16. jan. in sicer ostanejo v veljavi do dne 29. februarja. S 1. sušcem bo pa določilo štajersko namestništvo nove najvišje cene za špeh in za svinjsko mast pri prodaji na drobno.

Najvišje cene za drobovino. Za drobovino je cesarsko namestništvo določilo sledeče najvišje cene: Za svež svinjski jezik 1 kg 5 K; za povojen svinjski jezik 5 K 50 v; za svež goveji jezik 1 kg 4 K; za vsoljen 5 K; za povojen 5 K 50 v; za svež telečji jezik 1 kg 4 K.

* **Zopet povišanje davka na žganje.** Cesarska naredba določa, da je zopet povišan davek na žganje za novih 40 vinarjev za liter alkohola in sicer izključno v prid državi. Odslej naprej bo v vseh deželah Avstrije brez razločka na vznožje znašala cena za hektoliter obdačenega alkohola 420 K. Ta cesarska naredba pa ne zadeva tudi takozvanega denaturiranega ali gorljivega špirita.

* **Znižane vozne cene za svojece v vojake vpoklicanih.** Ravnateljstvo južne železnice naznanja, da imajo svojeci v vojake poklicanih oseb pravico do znižane vozne cene na vseh progah južne železnice samo v tem slučaju, če se nahajajo dotične vojaške osebe ranjene ali bolane v kaki bolnišnici. Če torej želi oče, mati, brat, sestra ali kak drug sorodnik obiskati v bolnišnici svojega ranjenega ali bolnega sorodnika, mora imeti tozadevno potrdilo od župana, ki pa mora biti še tudi potrjeno od okrajnega glavarstva, kajti le tedaj dovoljuje južna železnica znižano vozno ceno. Pripomni se, da otroci v starosti manj kakor 14 let nimajo pravice do znižane vozne cene.

* **Prisilne dražbe zemljišč** zaradi zaostalih obresti. Že pred vojno in zlasti med vojno se je nabralo v mnogih krajih veliko zaostalih obresti od dolgov, vknjiženih na zemljiščih. Zlasti mnogo oseb, ki so bile vpoklicane v vojaško službo, ni moglo poplačati obresti od vknjiženih dolgov. Kakor znano, določa postava, da mora upnik vknjiženega dolga skrbeti, da se mu ne naberejo obresti od več kakor treh let nazaj, kajti pri dražbi posestva, na katerem je vknjižen njegov dolg, bi sicer izgubil vse nad 3 leta zaostale obresti. Upnik je torej prisiljen, pravočasno zahtevati prisilno prodajo dotičnega posestva. Ker je v teh izrednih časih precej takih zastalih obresti od vknjiženih dolgov, se je bilo bači, da se v bližnjem času zelo pomnože slučaji prisilne dražbe zemljišč in posestev. Ker pa sedaj primanjkuje kupcev za zemljišča posestva, bi se moralo prodati veliko posestev za nizko ceno, kar bi povzročilo v gospodarskem oziru veliko škode. Nova cesarska naredba določa med drugim za Štajersko, da se obresti dolgov od več kakor treh let do petih let od vseh vpoklicanih v vojaške ne smejo iztirjati potom prisilne dražbe dotičnega zemljišča, marveč se pripisujejo le glavnici in so še le v 10 letih iztirjave.

Važen nasvet. Vsak dan prihajajo nove naredbe, ki se tičejo važnih vprašanj vojaške dolžnosti, prometa z raznimi pridelki in izdelki ter njihovih najvišjih cen. Za te naredbe mora vsakdo vedeti, če naj se z njimi okoristi, oziroma če naj ne pride v neprilike ali celo v kazen. Te naredbe se sicer v vseh listih redno objavljajo, a vsi ljudje listov ne čitajo. Priporočamo vsem župnim uradom, županstvom, kmetijskim podružnicam in drugam, da vse take naredbe, ki so važne za ljudi, ob sedanjem vojnem času izstrižejo iz listov ter jih po vaseh na takih krajih in na tak način prilepijo, da jih more vsakdo brati.

Klasifikacija konj. Štajersko namestništvo razglasa: Ker bo povodom bližajoče se klasifikacije konj brezdvomno vloženih zelo veliko prošenj za oproščenje konj od klasifikacije, se naznanja, da se na prošnje, češ, prošnjik rabi konja za poljka dela, za vzdrževanje obrata, za aprovizacijo mest, za spravljanje poljskih pridelkov itd. ne bo oziralo, marveč se bo oziralo zgolj na postavna določila, katere bodo prejela od politične okrajne oblasti županstva povodom bližajoče se klasifikacije konj.

Trgovina z lesom. Piše se nam: Po deželi opazamo zadnji čas vse polno agentov in mešetarjev, ki nakupujejo raznovrsten les, posebno orehova debla. Plačuje se ne več na kubični meter, kot je bilo doslej v navadi, ampak na vago. V tem oziru pa so cene zelo različne. Dobro bi bilo, ako bi se od vladne strani tudi v tem oziru storili potrebni koraki, da bi posestniki bili poučeni o cenah. Pripeti se, da mešetarji pri tem več zaslužijo, kakor pa dobi kmet za prodani les. Vse, kar je prav!

Nova nit za kirurško šivanje. Do sedaj so rabili v kirurgiji pri zunanjih ranah svilnate niti, katere so po zacelitvi odstranili; za notranje šive so vzeli katgutne niti, ker se te polagoma raztope. Ako rabijo samo katgutne niti, se večkrat pripeti, da se te prej raztope, nego je dotično mesto popolnoma ozdravelo in tako nastanejo lahko nevarna pretrganja pri notranjem šivu. Sedaj pa rabijo po izumu M. Eßbacha v Klingenthalu neko zmes med svilo in katgutom. Nit je napravljena iz katgutne mase, ki je več ali manj prevlečena s svilnatimi nitmi. Prednosti te zmesi so: Večja trpežnost, radi tega se dajo čisto tanke niti napravljati, boljša sterilizacija, ker so te niti bolj prožne in so svilnate niti že prej močno sterilizirane. Potek raztopljenja katguta, se zavleče, gotovo ozdravljenje notranjih ran je tako zagotovljeno, predno se te vezoče niti raztope; svilnate niti se na posled skupno s katgutom raztope.

Star čevljar kot blaginja. Erminia Marega v Trstu je minuli mesec prejela na sodišču pripadajočih ji 200 K. 100 K je poslala sinu, ki je pri vojakih, 100 K in zlato verižico je pa spravila na kraj, ki se ji je zdel najbolj varen — v star soprogov čevljar. Soprog nič hudega, ali pravzaprav nič dobrega sluteč, je nesel te dni dotične čevlje v popravo k čevljarju M. Marsichu. Kmalu nato je hotela Marega vzeti svoj zaklad iz varne shrambe, pa kako se prestraši, ko ne najde dotičnih čevljev. Vpraša soproga in ta ji pove, da je nesel čevlje k čevljarju. Žena hitro teče k Marsichu, pa ta in njegov pomočnik N. Skof, doma iz Rakeka, odločno trdita, da nista videla ne denarja in ne verižice, čevlji pa je seveda bil prazen. Ker je Skof takoj nato pustil delo in popival, ga je Marega ovadila ter so ga zaprli.

Sedaj mora biti vse nemško. S to originalno trditvijo se je hotela rešiti obsodbe sobarica Františka Krepelka (Frančiška Prepelica), doma iz Tabora na Češkem, ki je na Dunaju iskala vesele zabave in se je v nekem hotelu vpisala kot Fanny Wachtel. A

policija jo je spravila pred sodišče, kjer je pretkana ptičica izjavila, da se je radi tega prekrstila (Wachtel = Krepelka = Prepelica), ker so doma rekli, da se mora sedaj vse ponemčiti. Sodnik ji ni hotel verjeti in prepelčica bo sedela teden dni.

Rusija prepovedala izvoz sirovega masla. Rusija je prepovedala izvoz sirovega masla iz Rusije v zavezniske in druge nepristranske države.

17nadstropno hišo zgradili v 142 dneh. V mestu Čikagu v Združenih državah Severne Amerike so zgradili v 142 dneh, torej v neverjetno kratkem času 17nadstropno hišo. Graditi so jo začeli sredi mesca junija in dograjena je bila dne 1. novembra lanskega leta.

Ruski ujetnik rešil življenje. Posestnica Stadler v Brežah na Koroskem je zaprla svoje tri majhne otroke v sobo in šla v cerkev. V hiši je izbruhnil požar in vsi trije otroci bi bili zgoreli, če bi ne bil ruski ujetnik, ki je delal v bližini, udrl v gorečo hišo in rešil vse tri otroke.

Redki zgled. Prekmurske „Novine“ poročajo: V Bógójini sta vujšla nikakomni dva projnika, ne da bi vpamet vzeo. Deča so jihva naganjali po cesti in kda sta že tridniva bila, sta prišla do ednoga škodnjaja i tam si dollegla. Kda je domača gospodarica ovarala ljudske svinje zmantrane v škodnji, je hitro zvedavala po gospodari. I da se je ne zgloso, je pa svinjčeti lepo v hlev zaprla, naj se ne prehladita, nakrmila i tak oskrbljene drugi den posestniki prekda. Zaistino lepo hvalo služi pri Bogi i ljudem ta smilenost do bližnjega.

Krava povrgla tri teleta. Iz Sladkegore pri Smarju se nam piše: Pri posestniku Matevžu Majcen v Požanski vasi je dne 21. januarja 1916 krava povrgla tri teleta, vse tri teličke. Krava in teleta so čvrsta.

Mačka raztrgala otroka. V Smartnu na Koroskem je pustila kmetica Katarina Volkar svoja dva majhna otroka, tri leta starega Franca in štiri mesece staro hčerko Marijo, za kratko časa brez nadzorstva v sobi. Deček se je igral z domačo mačko, ki je hipoma planila po dečku, mu izpraskala oči in ves obraz in ga hudo razmesarila. Tudi deklico je mačka hudo poškodovala. Deček je kmalu nato izdihnil, dekletce se pa bori s smrtjo.

Pasje meso v Varšavi. „Kurier Warszawski“ poroča: Mestna klavnica je dobila dovoljenje, da kolje tudi pse in prodaja pasje meso na svojih mestnih stojnicah.

0 pogrešanih 87. pešp. daje pojasnila: vojni kurat Kranjc pešo. 87., vojna pošta 73.

„Dijaški kuhinji v Mariboru“ so darovali preč. gg.: Dr. Anton Medved, c. kr. profesor, mesto venca na grob t. S. Gaberca 10 K, dr. Ivan Klasinc, odvetnik v Gradcu 10 K, dr. Josip Georg, odvetnik v Šmarjah pri Jelšah 15 K, J. Murkošek, c. kr. realčni profesor v Mariboru 5 K, Fr. Koser, sen., Jursinci pri Ptuj 2 K, Mohorjani pri Kapeli 10 K, M. Meško pri Kapeli, mesto venca na grob t. Jern. Voha 10 K, Ernest Trstenjak, c. kr. profesor v kadetnici v Inomostu 30 K, Gašpar Zernko, župnik v Pušavi, mesto vencev na grob t. Sim. Gaberca in t. Jern. Voha 20 K, Nj. Prevzvišenost dr. Mih. Napotnik, knezoškof lavantinski 35 K, Vedečnik Ivan, kapelan v Vitanji, mesto venca t. J. Voha 20 K, dr. Anton Jerovšek, ravnatelj tiskarne v Mariboru 20 K, Anton Šlander, kanonik v Starem trgu, mesto vencev na grob t. S. Gaberca in t. J. Voha 40 K, mesto venca na grob t. Fr. Muršica so darovali: dr. Karol Verstovšek, poslanec in d. z. o. b. b. 10 K, Franc Moravec, stolni župnik 10 K, Čade Josip, župnik v Studenicah 5 K, Franc Pišek, poslanec 4 K, Tkavc Anton, stolni kapelan, 2 K, dr. Anton Medved, c. kr. profesor 10 K, Čade Josip, župnik v Studenicah, mesto venca t. S. Gaberca in t. J. Voha 10 K, Mohorjani v Slivnici pri Mariboru 30 K, Stefan Friedl v Rogozi (kruh sv. Antona) 2 K. Vsem č. č. gg. darovalcem se društvo iskreno zahvaljuje.

Dopisi.

*** Maribor.** Štajerska cesarska namestnija je to dni odredila, da se v Mariboru ne upeljejo nove krušne karte, temveč ostanejo v veljavi stare krušne izkaznice, s katerimi se lahko kupi kruh ali moko, kakor pač komu bolje kaže. Nadalje je c. kr. namestnija tudi dovolila, da se sme kruh doma svobodno peči in tudi, da se sme doma napravljeno testo zanesti k peku, da ga speče. S tem se je ugodilo splošni želji ljudstva.

*** Sv. Peter pri Mariboru.** Na gostiji Žizek Karla in Krivec Lizike v Hrenci se je nabralo dne 16. svečana 1916 za avstrijski Rudeči križ 20 K.

Hoče. Pri g. Rečniku v Spodnji Hoči štev. 72 so bili česarski žrebeli pripuščali in sicer od dne 1. marca naprej. Žrebeli so lepi in težki. Pripuščalo se je zjutraj ob 7. uri in popoldne ob 3. uri.

*** Sv. Barbara** niže Maribora. Umrli je dne 18. t. m. v Veliki Zimici posestnik Anton Nerač. Bil je 12 let v postelji in je voljno prenašal vse križe in težave. Bil je spreviden s sv. zakramenti. Pogreba se je udeležilo veliko ljudi. N. v m. p.!

*** Marija Snežna.** Tužno in mlo so dne 15. in dne 16. februarja peli zvonovi vrli mladenki Ivani Teskač, p. d. Kaučič, ki je umrla v noči na 15. feb. Napadla jo je huda bolezen, ki jo je spravila v hladni in prerani grob, v starosti 20 let. Rajna je bila pridna in poštena mladenka, povsod priljubljena in spoštovana ter up in veselje svojim starišem. Bil je veličasten pogreb, kljub slabo vremenu so prihiteli ljudje od blizu in daleč; tudi čez 70 belo oblečenih deklet je bilo zraven. Domači pevci so zapeli slovo doma in na pokopališču.

Sv. Tomaž pri Ormožu. Gospod J. N. Kegl, trgovec pri Sv. Tomažu pri Ormožu, prodaja od sedaj zanaprej v svoji trgovini „Slovenskega Gospod.“ in „Stražo.“

*** Sv. Marko** niže Ptuja. Kakor sta poročala že „Slovenec“ in „Straža“, je bil pokopan na pokopališču v Komnu na Primorskem naš rojak, pošten mladenič iz Sobotine, Franc Muršič, star 21 let. Umrli je vsled dobljenih ran. Iskrena želja, katero je gojil v svoji bolezni, da bi videl še enkrat svoj dom in svoje ljube domače, se mu ni izpolnila. V zameno mu je Bog gotovo podelil nebeško domovino.

*** Sv. Lovrenc** v Slov. gor. Bela žena ima pri nas obilno dela. Zanje vsevprek, kakor bi se s kom pogodila. Do dne 13. februarja je letos že našela 21 mrlčev. Posebno všeč so ji otroci. Po dva je vzela pri Rakušu v Hlaponcih, pri Toplaku in Vičarja v Jursinci. Dne 11. febr. smo spremljali v enem sprevodu tri mrlče na grobove.

*** St. Lovrenc** na Dravskem polju. Kako ve naše ljudstvo ceni delo za ljudski blagor, je pričala prireditelj v nedeljo, dne 20. febr., katero so priredili naše organizacije v proslavo 50letnice rojstva in v slovo odhajajočemu č. g. župniku. Udeležba je bila velikanska, prostorna šolska sobana je bila nabito polna, velika množica ljudi je morala še ostati na hodniku. Po obnih zborih Strojne zadruge in Posojilnice, na katerih se je podalo poročilo o delovanju v lanskem letu, katero izkazuje velik napredek, je govoril v imenu gospodarske organizacije nadrevizor VI. Pušenjak. Podal nam je sliko delovanja obeh združenj od ustanovitve, omenil naloge, katere čakajo združenstvo v bodoče ter orisal delovanje g. župnika Ozmeca na gospodarskem polju. S ponosom se imenuje St. Lovrenc združna fara, saj delujejo v njej 4 zadruge in sicer z velikim uspehom, kar je zasluga odhajajočega g. župnika. Z zahvalo za vse delo, katero je vršil g. župnik na združnem polju in z obljubo, da bodo farani skrbeli za to, da bodo organizacije napredovale tudi v bodoče, je zaključil govornik svoj govor. Drugi govornik, g. prof. dr. Hohnjec se je poslavljajal v imenu izobraževalne in mladinske organizacije od odhajajočega. Fara St. Lovrenc ima vse vrste krščanskih izobraževalnih organizacij, katere izvrstno delujejo, kar je delo poslavljajočega se g. župnika. Govornik mu je izrekel zahvalo za njegovo vstrajno, nesebično delo in pozval vse navzoče, da mu zakličejo trikrat „živijo.“ V imenu Marijine družbe in bralnega društva sta krasno govorili dve mladenki, g. župan Napast se je poslovil v imenu občine ter izročil g. župniku krasno diplomu, katero so mu v zahvalo in priznanje izročile vse gospodarske in izobraževalne organizacije v fari. S solzami v očeh se je poslavljajal ljudstvo od svojega dobrega voditelja. Ženski pevski zbor je zapel nalašč za to priliko zloženo pesem, nakar se je g. župnik ginjen zahvalil za izraze ljubezni, katero mu izkazujejo farani in obljubil, da bo faro in vse organizacije ohranil v najlepšem spominu ter se zanimal za nadaljnji razvoj vseh organizacij.

*** Šmarje pri Jelšah.** Katoliško slovensko izobraževalno društvo v Šmarju pri Jelšah ima v nedeljo, dne 27. februarja, popoldne po večernicah, svoj občni zbor v kaplaniji v posojilnični sobi. Na dnevnem redu je med drugim sprejemanje novih članov in članic. Pridite v obilnem številu!

*** Zreče.** Dve priidni mamici ste umrli v hišah kjer je „Slovenski Gospodar“ redni gost. Naj torej njihov list razglasi domači dogodek: To sta: Bednik Marija, stara 86 let, mati č. g. kaplana na Vranskem, in pa 66letna Koprivnik Franciška v Bohorini. Naj počivata v miru!

*** Celje.** V zadnjih dneh so umrle v tukajšnjih vojaških bolnišnicah sledeče vojaške osebe: Pešci Rudolf Sušin, topničar Janez Zeiza, Adolf Schindler, Roman Filipežuk in narednik Jožef Pfeifer. Pokopani so bili na tukajšnjem mestnem pokopališču.

*** Celje.** Z italijanskega bojišča se poroča, da je sovražna granata odtrgala desno nogo čevljarskega pomočniku Božidarju Ferguč. Revez je čez 2 dni vsled izkrvavenja umrl.

*** Arjavas-Petrovče.** Sedajha grozna vojna je zadala že marsikateri družini usodopolne udarce, vsekala nezaceljive rane, marsikateri grob krije prerano ukončani cvet mladine, up in veselje starišev. A tudi izven bojnega polja se kopljejo grobovi, kamor se polagajo prerano usahle cvetke. Občeznana obitelj Drev-ova iz Arjevsi je silno prizadeta. Starejši sin Martin je bil v Przemyslu in je sedaj ujet v Rusiji ter še povolno piše. Pisal je še materi za god dne 21. jan.; dobili ravno na godovni dan. Pozneje tudi sestri za god. Mlajši sin Anton se pa že

čez eno leto pogreša. Bil je v Galiciji do mesca decembra 1914. Od tedaj ne dobe nobenega poročila o njem. Kako mučna žalost za mater in sestro! Anton je bil vesel up in nade domačim ter ponos vsej lari v vsakem oziru. Mnogi trde, da je v vojnem ujetništvu. A sedaj se je vsekala še nova rana. V nedeljo, dne 30. januarja popoldne, smo spremlili k večnemu počitku prerano umrlo hčerko Anico Drev. Tri leta je njena čvrsta narava ter izvrstna oskrba kljubovala bolezni, a sedaj ji je pa le morala podleči, v najlepših svojih letih, v letih upov in nade. Stara je bila 22 let. Pogreb je bil nad vse pričakovanje veličasten. Vsa Marijina družba z zastavo jo je spremljala od doma ter nebrojno drugega občinstva. Pevke so ji zapelo na grobu slovo. Res lepo je biti Marijina hči, a še lepše umreti kot Marijin otrok. Sedaj počiva poleg brata, ki je tudi v istih letih kot nadebudni visokošolec legel v prerani grob. Pred desetimi leti pa je umrl oče, vzor moža in očeta, tudi v najlepši moški dobi. Naj bo vsem slaven spomin!

*** Rajhenburg.** Dne 4. marca, na pustno nedeljo, priredi naše izobraževalno društvo zanimivo in poučljivo gledališko igro „Svojeglavna Minka.“ Ker je čisti dobiček namenjen v podporo nesrečnih vojakov, ki so v vojski oslepeli, vabimo k prav obilni udeležbi.

*** Zagorje pri Pištanju.** Žrtev alkohola je postal tukajšnji posestnik Franc Centih. Dne 4. t. m. je šel v svojo gorco, ne posebno daleč od svojega doma, kjer se je v družbi prijateljev napil žganja. Domov grede je v temi popolnoma zablodil in ni ga bilo več domov, a nikdo ni vedel, kam je izginil. Po večdnevnem brezuspešnem iskanju ga najdejo naposled dne 10. t. m. v nekem vodnjaku v sosednji župniji Prevorje. Na kak način je padel notri, ni znano.

*** Solnograd.** Piše se nam: Iskreno se Vam zahvaljujemo za lista „Slovenski Gospodar“ in „Stražo“, katera pošiljate nam ranjenecem sem daleč v Solnograd. Oh, kako veseli smo ranjenici čitva, ki nam v daljnjo tujino v maternem jeziku prinaša razne novice. Zatorej tudi mi prosimo naročnike, naj zvesto plačujejo liste. Mnogo prisrčnih pozdravov vsem naročnikom! Jožef Kuri od Sv. Antona in Janez Pust iz Ljubljane.

Zadnja poročila došla v četrtek, 24. febr.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo

Dunaj, 23. februarja.

Uradno se razglša:

Rusko bojišče.

Severozahodno od Tarnopola so naše varnostne čete odbile ruske sunke proti že opetovano imenovanim prednim poljskim stražnim okopom.

Sicer nobenih posebnih dogodkov.

Italijansko bojišče.

Živahni artilerijski boji na primorski fronti se nadaljujejo. Z sovražnimi črtami so se opazili večji požari.

Albansko bojišče.

Južnoizhodno od Drača je bil sovražnik vržen iz prednje postojanke. Avstro-ogrski zrakoplovec je obmetaval pristanišče Drač zasidrane italijanske ladje z bombami. Ena prevozna ladja se je vnela in se potopila.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höler, podmaršal.

Najnovejše nemško uradno poročilo.

Berolin, 23. februarja.

Francosko bojišče.

Po razstrelbi v bližini jarkov, izhodno od Soucheza, ki smo jih dne 21. februarja zavzeli, je bila sovražna postojanka občutno poškodovana. Število ujetnikov se je tukaj pomnožilo na 11 častnikov in 348 mož. Plen znaša 3 strojne puške.

Na višinah ob reki Mozi se artilerijski boji z nezmanjšano močjo nadaljujejo.

Izhodno od reke Moze smo napadli postojanke, katere je sovražnik nekako v višini pri vaseh Consoyve-Azannas že poldrugo leto utrjeval z vsemi sredstvi utrjevalne umetnosti, da bi si ohranil za nas neljubu učinkovanje na naše zveze na severnem delu reke Woivre. Napad se je vršil v širini dobrih deset kilometrov, kamor je bil naperjen, in sicer do tri kilometre globoko. Poleg zelo krvavih izgub je sovražnik izgubil več kot 3000 mož kot ujetnike in veliko število še nepreglednega gradiva.

V gornji Alzaciji smo z napadom zahodno od kraja Heidweiler dosegli, da smo zavzeli sovražne postojanke v širini 700 metrov in globini 400 metrov, pri čemur je kakih 80 ujetnikov ostalo v naših rokah.

V številnih zračnih bojih onstran sovražnih črt so naši zrakoplovci sovražne prevladali.

Za „Slov. Stražo“ je mesto venca na grob prečast. g. kanonika Jerneja Voh daroval 20 K čast g. Karol Kumer, župnik na Prihovi.

Književno naznanilo. Predlanskim sem o priliki razposiljal „Nabožnih ljudskih pesmi“ nabiral tudi naročnike na svojo zbirko „Trideset blagoslovnih pesmi.“ Oglasilo se je takrat okrog 300 naročnikov. Že sem mislil rokopis omenjenega glasbenega dela izročiti tiskarni. Toda prišlo je drugače. Začela se je vojna in mnogo organistov je bilo poklicanih v vojaško službo, zato se tudi z ozirom na gmočno škodo, ki bi jo utegnil trpeti, nisem upal z delom na svetlo. Ker pa so se v poslednjem času začeli zopet naročniki na blagoslovne pesmi ogledati, prosim tem potom vse čislane prijatelje cerkvenega ljudskega petja, da se po dopisnici še enkrat oglašajo, da izvem tako, koliko p. n. organistov in drugih za ljudsko petje vnetih glasbenikov še zdaj čuti potrebo glede naznanjene moje zbirke „Trideset blagoslovnih pesmi.“ Pri tej priliki naznanjam, da imam v zalogi še tudi nekoliko izvodov „Nabožnih ljudskih pesmi“ I. in II. zvezek. Cena zvezku je sedaj sam 1 K (namesto K 1.35; oba zvezka skupaj 1 K 80 v s poštino vred). Sedanja vojna je s svojimi posledicami povzročila tudi glede cerkvenega petja marsikje nekaj preobrat. Za bolj skromne razmere, zlasti na deželi, pa so te moje „Nabožne ljudske pesmi“ kakor nalašč. O zbirki sami piše priznan veščak, pevovodja stolne cerkve v Ljubljani, g. St. Premrl, da mu „po večini prav ugaja“ in da se nahaja v nji „dosti lepega in izrazito slovenskega.“ — Anton Kosi, šolski ravnatelj v Središču.

* **Lysoform.** Opozarjamo čitatelje na današnji inšert. Lysoform je najboljši in najcenejši razkuževalni sredstvo. Govori se, da je za nakup varnih in priporočljivih sredstev za namočeni dobili (do 630.000 K) sedaj že radi tega najugodnejši čas, ker dobi vsak naročnik v srečnem slučaju 4000 francov popolnoma zastonj. — Opozarjamo na današnji tozadevni glas „Srečkovnega zastopstva“ v Ljubljani.

Letarilna številka.

Gradec, dne 16. februarja 1916: 54 58 30 27 6
Ljubljana, dne 18. februarja 1916: 47 42 7 69 67

Sprejme se takoj čevlarski učence iz boljše hiše. Vpraša se pri g. Antnu u Kodela, čevlarskemu mojstru v Celju, R. tovaška ulica št. 12. Štajersko. 60

Pridna, pošena učenka, ki je zmožna slovenske in nemščine v besedi in pisavi, se sprejme pri hrani in popolni oskrbi. Ivan Berna, Celje, Gospodarska ulica 6. 116 b

„Služba“

Pridno, pošeno dekle sprejemem takoj kot dekle. Ponudbe pod: J. Kopic, nadučitelj pri Sv. Lenartu v Slov. gor. 115

Krepkega kovaškega učenca s polno hrano sprejme Janez Novacek, kovaški mojster v Mariboru, Lendgasse 7. 118

Priden učenec, ki ima veselje do čevljarstva, se takoj sprejme. Vpraša se v čevlarski obrti Ivan Berna, Celje, Gospodarska ulica 6. 116 a

Lepo posestvo pri cesti na prodaj, 7 orolov zemlje, lep sadni vrt, jako primerno za penzionista ali za letovišče. Cena 12.000 kron. Več pogojev g. Oretnik, pos. Bazena 26 Ruše. 54

Kupim dobro naravno slivovko. Poslati se more vzorec naprej in navesti ceno na moj naslov: Jos. Sever, Dunaj VII. Lendgasse 33. 117

Konje.

lepega, 21 mesecev starega, proda Olga Čerjak, Artič pri Brezicah Sp. Štajersko. 58

Izgubljeno!

1 uhani ali ušesnik zlat s 3 kamenci je bil izgubljen za cesti od gostilne Nekrep, Sp. Sv. Kunigunda do Maribora. Posten najdi se prosim, da istega odda proti dobri plačilu uredništva tega lista. Pred nakupom se svari. 75

Zanesljiv hišnik oziroma hišinja se sprejme v dobro hišo v Mariboru. Ponudbe na upravnishv. lista pod „Hišnik, A. S. šte. 76.“ 102

Solzna Avstrija.

Izdel sem zopet dve novi krasni bojni pesmi I. Avstriji v pozdrav. in II. Plakajoča mati. Kdor mi pošlje za 25 vin. nekih neporabljenih snamk in pa svoj nastanek naslov, p. šljem mi takoj te dve pesmi. Tudi rejskih 10 pesmi je še na razpolago. Torej vseh 12 pesmi stane samo eno krono in 10 vin. Na brezplačno naročila se ne morem ozirati! Naročuje se pri Matiju Belec pri Sv. B. Ilenku v Slov. gor. pri Ptuj. Štaj. 117

Oznanilo.

Amerikanski divjakov od Rip. Portalis in Rip. Monticola, zelo dobro skromnjene, ima na prodaj Matevž Štrašek, sadjar in trničar pri Sv. Emi (v Jerčinu), pošta Pristava, Sp. Štaj. Priporoča se vinogradnikom v nakupovanje svojih 40 tisoč komadov. Dem radi udeležba vojnega časa prav po nizki ceni, (po dogovoru pisмено ali ustmeno). Pričakuje se obilne narodive. Matevž Štrašek. 108

Hiša s posestvom, 5 sob, kuhinja, kleti velik vrt, njiva, travnik, sadno drevje v prijaznem trgu ob glavni cesti, 5 minut od železniške postaje na Spodnjem Štajerskem Naslov se izve v upravnishv. Slov. Gospodarja pod „Hiša št. 72.“ 74

Učenca, pridnega, poštenih staršev sprejme v svojo trgovino Anton Kobi, Oplotnica. 74

Posestvo blizu železnice z velikim gozdom, tudi gozd za se se išče za nakup proti takojšnji plači. Ponudbe pod št. 10.000 ad 94 „Slov. Gospodar“ Maribor. 74

Črna družinska hiša, s razgledom, visoko pritlična s 3 sobami in 2 kuhinjami in lepim vrtom. Cena 18.600 K. Maribor, Körnergasse 8. 74

Učenca

sprejme takoj Franjo Duchek svecar, Maribor Viktringhofgasse. 92

Vničar se takoj sprejme 3-5 delavskih moči Ludvik Zabukovek, Maribor, Edmund Schmiedgasse št. 9. 98

Dekle (stare 18 l.) vajeno vsakega dela, išče službo v kakšnem župnišču. Naslov v upravnishv. 101

Učenec, pridn, pošten se sprejme bi zo pri T. Sodin, krojaški mojster v Mariboru, Ljupčiska ulica št. 9. 102

Kupim

vsako množno kovanjevalni dr. do meter dolgih po 96 kron za meterlafto postavljeno na bliže o postajo. Ravno tako hrastova drva do meter dolga po 56 kron za meterlafto. Za cel vagon se potrebuje pet meterlaftov. Ponudbe za cele vagone sprejme Rudolf Starovašnik, Konjice (Štaj.)

Kovaški in kolarški pomočniki kakor tudi učenci se za stalno sprejmejo, eventualno se jim da tudi stanovanje in hrana. Delavnica vozov Rath, Gradec Kalvariengürtel 1. 2 K

Kislo zelje

kupuje trgovina Posch Maribor, Koroška cesta 20. 106

Sp. emem učenca takoj za krojaško obrt Franc Motoh, krojaški mojster, Celje. 118

Pridnega fanta, kateri ima veselje do kovaške obrti, sprejme takoj Matej Bregant v Orehovci p. Slivnica pri Mariboru 82

Lepa še skoro nova hiša ob državni cesti Trst-Dunaj, zidana, z opeko krita, studenec in lep vrt, rodovitna in solna njiva in travnik s sadnim drevjem (več orolov), pripravo za rokodelca, obrtnika ali penzionista, se proda. Cena 18.000 kron. Rabi se le do 6000 K, ostalo lahko ostane. Hiša je v prometnem kraju, pet minut od farne cerkve; do ene železniške postaje 20 minut do druge pol ure. Pismena vprašanja pod „Državna cesta“ pod št. 689. na upravnishv. 70.

Zidarji

za stalno in zimsko delo se sprejmejo za vojaške stavbe v Ljubljani. Sprejmejo se tudi

tesarji

za stalno delo. Za potovanje se potrebuje uradno izdani potni listi. Stavbenik Julij Glaser, Maribor, Mellingerhof. — Kupi se tudi vsaka množica stavbenega in razanega lesa po najboljših cenah. 680

„Novi Pridgar“ I. letnik, krasno vezan, se dobi v prodajalni Tiskarne sv. Cirila v Mariboru. Stane s poštino vred 8 k. P. s. Naročniki, ki so še vso ali deloma dolžni naročnino, so prošeni, da pošljejo zaostale svote **sem kaj** po razposlanih položnicah, sicer pa tudi po poštinih nakaznicah. 48

Čevlarske mojstre in pomočnike sprejme takoj na delo zadruga: Združeni čevljarji v Trstu in okolici sedaj: Celje, Schillerjeva ulica št. 3. Zglasiti se je pisмено ali osebno na navedeni naslov. Zglasiti se je takoj. Kdor stopi v delo, se mu stroški vožnje povrnejo. 112

Naznanjam, da sem odprl odvetniško pisarno v Celji na ringu št. 9.

Ivan Erhartič, sodni svetnik v p.

Vozni red na progah južne železnice za Maribor.

Veljaven od 15. februarja 1916 do preklica.

Odhod Maribor—Dunaj									
Brzovlaki					Osebn. vlaki				
8:16	8:44	9:23	9:47	1:02	6:37	8:01			
Dohod v Gradec									
4:24	5:51	7:09	11:31	2:49	8:15	10:—			
Dohod na Dunaj									
9:10	8:15	1:55	7:05	—	—	3:35			
Odhod Dunaj—Maribor									
9:32	8:47	10:30	—	—	9:—	1:20			
Dohod v Gradec									
1:44	1:14	5:22	7:27	8:57	4:15	8:00			
Dohod v Maribor									
2:53	2:20	7:39	9:56	12:30	7:06	11:09			

Odhod Maribor—Trst									
Brzovlaki					Osebn. vlaki				
3:03	2:28	5:40	8:13	8:32					
Dohod v Celje									
4:37	4:19	7:35	10:05	11:10					
Dohod v Ljubljano									
6:20	6:15	10:11	12:33	2:11					
Ljubljana—Maribor									
12:11	11:26	12:11	4:34	3:11					
Dohod v Celje									
1:53	1:14	3:03	7:08	5:40					
Dohod v Maribor									
3:07	2:36	4:59	9:09	7:41					

Odhod Maribor—Celovec									
Brzovlaki					Osebn. vlaki				
		3:30	10:15	7:52	5:45				
Dohod v Sp. Dravograd									
		4:54	11:54	9:34	7:25				
Dohod v Celovec									
		6:37	1:54	11:19	10:09				
Celovec—Maribor									
		10:10	2:30	7:54					
Dohod v Sp. Dravograd									
12:21		11:47	4:32	9:3					
Dohod v Maribor									
2:42		1:28	6:10	11:18					

Maribor—Budimpešta									
Brzovlaki					Osebn. vlaki				
3:03		7:45	8:13	1:15	7:3				
Dohod na Pragersko									
3:19		8:43	—	8:30					
Dohod v Ptuj									
3:59		8:41	9:53	2:30	9:06				
Ptuj—Maribor									
11:56		5:41	7:35	11:07	5:34				
Dohod na Pragersko									
12:15		6:12	8:02	—	6:01				
Dohod v Maribor									
1:20		6:57	9:09	12:10	7:41				

* Številke, pri katerih je črta, pomenijo nočni čas.

Ljudska hranilnica in posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neom. izvozom

Obrestuje hranilne vloge po

4 1/2 %

od dneva vloge do dneva vzoiga

Rentni davek plača posojilnica sama.

Dale pozovila

na vknjizbo, na osebni kredit in na zastavo vrednostnih listin pod zelo ugodnimi pogoji. Prošnje za vknjizbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure

za stranke vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne.

Posojilnica daje tudi domače hranilnike.

v lastni hiši (Hotel „P.“ belem volu) v Celju, Graška cesta 9, I. nadstr.

Frank Nakarac ex, Girls & Mariborn.